

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

T119581

เรื่อง

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

Domestic Solid Waste Management Behavior
of Nongchok District People, Bangkok

โดย

นายวิวัฒน์ สาราดูวัน

เสนอ

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 119581
วัน,เดือน,ปี..... - 8 S.ค. 2554

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
คณะเทคโนโลยีการเกษตร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
ปีการศึกษา 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี
หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

เรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

Domestic Solid Waste Management Behavior of Nongchok District People, Bangkok

โดย นายวีรวัฒน์ ฮาราดูวัน

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนก เลิศพานิช)

หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม รับรองแล้ว

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชมาภรณ์ ชันด์ศรี)

ประธานกรรมการบริหารหลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม

วันที่ 31 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2554

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชมาภรณ์ ชันด์ศรี)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุชมาภรณ์ ชันด์ศรี)

ประธานสาขาวิชาพัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร

วันที่ 31 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อเรื่อง	พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร Domestic Solid Waste Management Behavior of Nongchok District People, Bangkok
โดย	วีรวัฒน์ ฮาราคุวัน
ชื่อปริญญา	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม)
สาขาวิชา	พัฒนาการเกษตรและการจัดการทรัพยากร
หลักสูตร	การจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
คณะ	เทคโนโลยีการเกษตร
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนก เลิศพานิช

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาพฤติกรรมของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร เรื่องการจัดการขยะมูลฝอยซึ่งศึกษาใน 3 ลักษณะ คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย การนำกลับมาใช้ใหม่ ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาคือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาทำการสุ่มตัวอย่างประชาชนด้วยวิธีการสุ่มแบบกำหนดเป็นสัดส่วน (Quota sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ซึ่งผู้ศึกษาสุ่มตัวอย่าง 123 ตัวอย่าง จากประชาชนทั้งหมด 148,331 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูปในการประเมินผล

ผลการศึกษาพบว่า

1. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอกอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง
2. ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีผลต่อพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ในครัวเรือน มีผลต่อพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยาม

ปัญหาพิเศษฉบับนี้สามารถสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีนั้น ต้องขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาคือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนก เลิศพานิช ที่ให้คำปรึกษาและวิชาความรู้ต่าง ๆ ตลอดเวลาในการทำปัญหาพิเศษ และขอขอบพระคุณท่านอาจารย์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาให้แนวความคิด ให้คำปรึกษาเป็นอย่างดี ขอขอบคุณ คุณแหวน เพชรตะกั่ว และ คุณเพ็ญจันทร์ ปุยเจริญ เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตหนองจอก ที่ให้คำปรึกษาและช่วยเหลือในเรื่องข้อมูลและการติดต่อประสานงาน และขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ญาติพี่น้องทุกคนที่สนับสนุนในด้านการศึกษาและให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนตลอดมา ขอให้คุณความดีทั้งหลายทั้งปวงจงสนองตอบแต่ทุกท่าน เทอญ

นายวีรวัฒน์ ฮาราดูวัน

มีนาคม 54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
สารบัญตาราง	ค
สารบัญภาพ	จ
นิยามศัพท์	ฉ
บทนำ	
คำนำ	1
วัตถุประสงค์การศึกษา	3
ตรวจเอกสาร	
สถานการณ์ทั่วไปของการจัดการขยะมูลฝอย	4
ประเภทของขยะมูลฝอย	6
แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย	8
ผลกระทบของขยะมูลฝอยต่อสิ่งแวดล้อม	9
การจัดการขยะ	10
ความหมายของพฤติกรรม	11
องค์ประกอบของพฤติกรรม	11
สิ่งกำหนดพฤติกรรม	12
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม	13
กระบวนการของพฤติกรรมมนุษย์	14
กลวิธีการสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา	15
ประวัติสำนักงานเขตและข้อมูลชุมชนเขตหนองจอก	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
วิธีการศึกษา	
การสุ่มตัวอย่าง	22
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	24
วิธีการสร้างเครื่องมือ	24
ลักษณะของแบบสอบถาม	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลและวิจารณ์ผลการศึกษา	
ผลการศึกษา	26
วิจารณ์ผลการศึกษา	44
ข้อเสนอแนะ	45
สรุปผลการศึกษา	
สรุปผลการศึกษา	46
เอกสารอ้างอิง	49
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	54
ภาพแผนที่เขตหนองจอก	58
ประวัติผู้เขียน	59

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	การสุ่มตัวอย่างผู้ที่อาศัยในชุมชน	23
2	ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง	26
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	29
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย	30
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	32
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย	33
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย	34
8	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรม การจัดการขยะมูลฝอยในด้านการนำกลับมาใช้ใหม่	35
9	ระดับพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยในแต่ละด้าน	36
10	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามเพศ	37
11	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามอายุ	37
12	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษา	38
13	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอลเอสดี (Least significant difference)	38
14	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามอาชีพ	39

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

15	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอลเอสดี (Least significant difference)	40
16	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามรายได้ใน ครัวเรือน/เดือน	41
17	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ใน ครัวเรือน/เดือนที่แตกต่างกันเป็นรายคู่โดย ใช้วิธีแอลเอสดี (Least significant difference)	41
18	การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามระยะเวลาที่ อาศัยอยู่ในชุมชน	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	แหล่งกำเนิดและประเภทขยะมูลฝอยจากกิจกรรมต่างๆ	8
2	แผนที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	58

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นิยามศัพท์

1. พฤติกรรม หมายถึง การกระทำที่ประชาชนในเขตหนองจอก แสดงออกมาในลักษณะต่างๆ การกระทำนั้นอาจจะถูกหรือผิดก็ได้ ซึ่งแบ่งเป็นพฤติกรรมที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้
2. ชยะมูลฝอย หมายถึง สิ่งของต่างๆที่บุคคลหนึ่งบุคคลใดในเขตหนองจอก ไม่ต้องการ และทิ้งไป เช่น ภาชนะพลาสติก กล่องนม เศษสินค้า เศษผ้า เศษกระดาษ ซากพืชซากสัตว์ มูลสัตว์ สิ่งของที่เหลือทิ้งจากอาคารบ้านเรือน โรงงานอุตสาหกรรม ห้างสรรพสินค้า ถนน ตลาด เป็นต้น
3. การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง วิธีการจัดการหรือรูปแบบในการจัดการขยะมูลฝอยให้หมดไป โดยวิธีการที่ถูกต้องตามสุขลักษณะของประชาชนในเขตหนองจอก
4. ชุมชน หมายถึง กลุ่มคนที่อาศัยอยู่บริเวณเดียวกัน มีความสัมพันธ์ทางสังคมและวัฒนธรรม ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง ชุมชนที่ขึ้นทะเบียนตามระเบียบกรุงเทพมหานคร ในเขตพื้นที่หนองจอก ซึ่งแบ่งพื้นที่ศึกษาดังนี้
 - 4.1 ชุมชนชั้นใน หมายถึง ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่แขวงหนองจอก แขวงกระทุ่มราย
 - 4.2 ชุมชนชั้นกลาง หมายถึง ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่แขวงลำต้อยตึง แขวงลำผักชี แขวงโคกแฝก
 - 4.3 ชุมชนชั้นนอก หมายถึง ชุมชนที่อยู่ในพื้นที่แขวงคูฝิ่งเหนือ แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองใหญ่ที่เป็นศูนย์รวมความเจริญในทุกๆด้านประกอบกับเป็นเมืองหลวงของประเทศ ทำให้มีผู้คนในภูมิภาคต่างๆ อพยพเข้ามาอยู่อาศัยและประกอบอาชีพเป็นจำนวนมาก จากข้อมูลสถิติประชากรของสำนักงานการบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย พ.ศ.2552 กรุงเทพมหานครมีประชากรตามทะเบียนราษฎร จำนวน 5,702,595คน (กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, 2552)

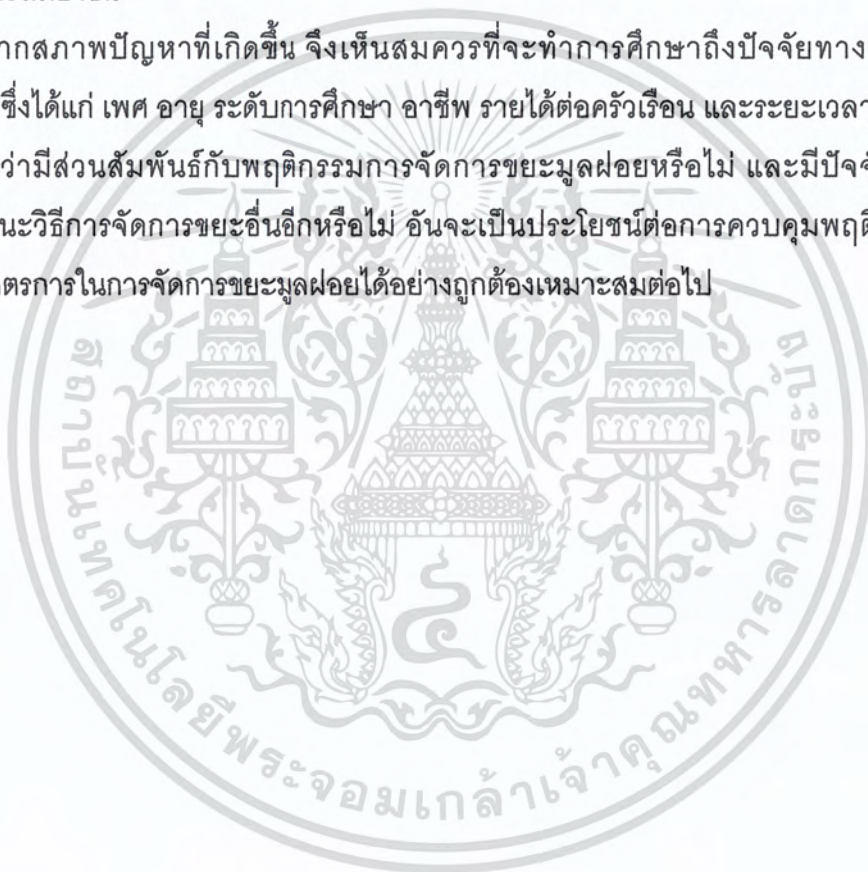
การที่ต้องรองรับประชาชนที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว นั้น ทำให้กรุงเทพมหานครต้องประสบกับปัญหาในด้านต่างๆ มากมาย ปัญหาที่สำคัญประการหนึ่งคือ ปัญหาขยะมูลฝอย กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งผลิตขยะมูลฝอยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ โดยมีปริมาณมูลฝอยที่ต้องจัดการเฉลี่ย 8,500 ตัน/วัน ไม่น้อยกว่า 3 ล้านตันปี หรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของปริมาณมูลฝอยทั้งประเทศ ซึ่งในช่วงปี 2535-2540 อัตราการเพิ่มของมูลฝอยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 10 ต่อปี และลดลงในปี 2546-2550 อัตราร้อยละ 1.52 ต่อปี (สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2553) ทั้งนี้เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนลดและคัดแยกมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น เพื่อให้บริการเก็บขนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 50 เขต สามารถจัดเก็บรวบรวมได้มากกว่าร้อยละ 99 ขยะมูลฝอยที่รวบรวมได้จะถูกขนส่งไปยังสถานีขนถ่ายมูลฝอย 3 แห่ง คือ อ่อนนุช หนองแขม และท่าแร้ง จากนั้นจะถูกขนถ่ายไปฝังกลบที่ อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม และ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา แม้ว่าขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานครจะได้รับการบำบัด กำจัดอย่างต่อเนื่อง แต่ปริมาณขยะมูลฝอยยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร อีกทั้งปัญหาสถานที่ฝังกลบมูลฝอย ซึ่งมีประชาชนต่อต้านมากขึ้น ทำให้ในอนาคตจะเกิดข้อจำกัดในการหาสถานที่ฝังกลบมูลฝอย ดังนั้นขยะมูลฝอยจึงนับเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ (สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2553)

กรุงเทพมหานครแบ่งออกเป็น 50 เขต และ 14 สำนัก ซึ่งเขตหนองจอกเป็นหนึ่งใน 50 เขตของกรุงเทพมหานคร มีพื้นที่จำนวน 236.261 ตารางกิโลเมตร แบ่งพื้นที่การปกครองเป็น 8 แขวง มีประชากรจำนวน 148,331 คน 48,943 หลังคาเรือน 23 ชุมชน (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2553) พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ราบ มีการประกอบอาชีพเกษตรกรรมค่อนข้างมาก และในพื้นที่ยังมีโรงงานอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัย ห้างสรรพสินค้า ตลาด ฯลฯ จึงทำให้เกิดขยะมูลฝอยจำนวนมาก ซึ่งสำนักงานเขตหนองจอกเป็นผู้รับผิดชอบในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย โดยมีหน่วยงานในสังกัดคือ ฝ่ายรักษาความสะอาด รับผิดชอบในเรื่องการให้บริการเกี่ยวกับการรักษาความสะอาด การขนเก็บขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ทั้งนี้ในรอบปี 2552 สามารถ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เก็บขนขยะมูลฝอยได้ 33,010 ตัน เฉลี่ยต่อวัน สามารถเก็บขยะได้ วันละ 85-90 ตัน (ฝ่ายรักษาความสะอาด สำนักงานเขตหนองจอก, 2553) จำนวนรถขยะที่มีคือ 24 คัน ซึ่งแต่ละคันสามารถเก็บขนขยะได้ประมาณ 4-5 ตัน สถานที่ทิ้งขยะคือ โรงงานกำจัดขยะอ่อนนุช อย่างไรก็ตาม สำนักงานเขตหนองจอกได้รณรงค์ให้ประชาชนมีจิตสำนึกและมีส่วนร่วมรับผิดชอบแก้ไขปัญหาอย่างจริงจัง เพราะปัญหาขยะมูลฝอยเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากประชาชนทั้งตั้งใจและไม่ได้ตั้งใจ ดังนั้นการแก้ไขปัญหาส่วนหนึ่งต้องแก้ที่การกระทำของประชาชน การที่ทราบว่ามีปัจจัยใดมีส่วนทำให้เกิดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์บ้าง ย่อมทำให้สามารถหามาตรการที่จะควบคุมพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จึงเห็นสมควรที่จะทำการศึกษาถึงปัจจัยทางสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อครัวเรือน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ว่ามีส่วนสัมพันธ์กับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยหรือไม่ และมีปัจจัยอื่น หรือข้อเสนอแนะวิธีการจัดการขยะอื่นอีกหรือไม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการควบคุมพฤติกรรมและกำหนดมาตรการในการจัดการขยะมูลฝอยได้อย่างถูกต้องเหมาะสมต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์การศึกษา

เพื่อศึกษาพฤติกรรม ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน
ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาได้กำหนดประเด็นศึกษา เพื่อเป็นกรอบพื้นฐานและแนวทางการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอย ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยแบ่งเป็นส่วนๆ ดังนี้

1. สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอย
2. แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม
3. ประวัติสำนักงานเขตและข้อมูลชุมชนเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์ทั่วไปของปริมาณขยะมูลฝอย

กรุงเทพมหานครเป็นแหล่งผลิตขยะมูลฝอยที่ใหญ่ที่สุดในประเทศ โดยมีปริมาณมูลฝอยชุมชนที่ต้องจัดการเฉลี่ย 8,500 ตัน/วัน หรือไม่น้อยกว่า 3 ล้านตัน/ปี หรือคิดเป็นร้อยละ 24 ของปริมาณมูลฝอยทั้งประเทศ ซึ่งในช่วงปี 2535-2540 อัตราการเพิ่มของมูลฝอยเฉลี่ยสูงถึงร้อยละ 10 ต่อปี และลดลงในปี 2546-2550 อัตราร้อยละ 1.52 ต่อปี ทั้งนี้ เนื่องจากกรุงเทพมหานครได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนลดและคัดแยกมูลฝอยที่แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น กรุงเทพมหานครให้บริการเก็บขนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 50 เขต สามารถจัดเก็บรวบรวมได้มากกว่าร้อยละ 99 (สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2553)

เทคโนโลยีที่ใช้ในการกำจัดขยะมูลฝอยทั่วไปในปัจจุบันส่วนใหญ่ ถูกกำจัดด้วยวิธีการฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะ (Sanitary Landfill) เป็นวิธีการหลัก คิดเป็นร้อยละ 88 ของปริมาณมูลฝอยทั้งหมด ส่วนมูลฝอยที่เหลือบำบัดด้วยเทคโนโลยีการหมักทำปุ๋ย (Composting) ขยะมูลฝอยที่รวบรวมได้จะถูกขนส่งไปยังสถานีขนถ่ายมูลฝอย 3 แห่ง คือ อ่อนนุช หนองแขม และท่าแร้ง จากนั้นจะถูกขนถ่ายไปฝังกลบที่ อ.กำแพงแสน จ.นครปฐม และ อ.พนมสารคาม จ.ฉะเชิงเทรา แม้ว่าขยะมูลฝอยของกรุงเทพมหานครจะได้รับการบำบัด/กำจัดอย่างต่อเนื่อง แต่ปริมาณขยะมูลฝอยยังคงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามการพัฒนาเศรษฐกิจ รวมทั้งการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากร อีกทั้งปัญหาสถานะที่ฝังกลบมูลฝอย ซึ่งประชาชนต่อต้านมากขึ้น ทำให้ในอนาคตจะเกิดข้อจำกัดในการหาสถานะที่ฝังกลบมูลฝอย ดังนั้น ขยะมูลฝอยจึงนับเป็นปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ ซึ่งจากการคาดการณ์ของธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC) คาดว่าในปี 2558 จะมีปริมาณมูลฝอยเฉลี่ย 13,835 ตัน/วัน และปี 2562 คาดว่าจะมีมูลฝอยเฉลี่ย 15,607 ตัน/วัน (สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นอกจากมูลฝอยทั่วไปแล้ว ยังมีมูลฝอยอันตรายจากชุมชน และมูลฝอยติดเชื้อจากสถานบริการ การสาธารณสุขที่กรุงเทพมหานครดำเนินการจัดเก็บด้วย โดยมูลฝอยอันตรายยังไม่สามารถรวบรวมได้มากนัก เนื่องจากยังไม่ได้ได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการคัดแยกมูลฝอยอันตราย และกระบวนการจัดเก็บมูลฝอยอันตรายยังไม่มีระบบรองรับที่ดีพอ สามารถรวบรวมมูลฝอยอันตรายจากชุมชนได้เพียง 0.19 ตันต่อวัน ต่างจากมูลฝอยติดเชื้อซึ่งสามารถรวบรวมไปกำจัดได้ถึง 18.820 ตันต่อวัน โดยอาศัยอำนาจการดำเนินการตามกฎหมายกระทรวงว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ พ.ศ. 2545 ให้สถานบริการสาธารณสุขทุกแห่งต้องแยกทิ้งมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อนำไปกำจัดอย่างถูกสุขลักษณะ เพื่อป้องกันผลกระทบจากการแพร่กระจายของเชื้อโรคต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนและสิ่งแวดล้อม การดำเนินการจัดเก็บมูลฝอยทั้งมูลฝอยทั่วไป มูลฝอยอันตราย มูลฝอยติดเชื้อ และการคัดแยกมูลฝอยรีไซเคิล รวมถึงการลดปริมาณมูลฝอยดังกล่าว กรุงเทพมหานครต้องใช้ทรัพยากร อันประกอบด้วย บุคลากร เครื่องจักร วัสดุอุปกรณ์ และงบประมาณจำนวนมาก

โดยขยะมูลฝอยประเภทหมักทำปุ๋ย ซึ่งส่วนใหญ่เป็นขยะเศษอาหาร กิ่งไม้และใบไม้ มีปริมาณสูงที่สุด โดยอยู่ในช่วงร้อยละ 49.25-61.00 รองลงมา คือ ขยะประเภทฝังกลบ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นขยะที่มีการปนเปื้อน ไม่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ มีค่าอยู่ในช่วง 33.15-40.13 และขยะประเภทนำเข้าสู่กระบวนการผลิตใหม่ มีค่าอยู่ในช่วง 5.85-15.08

กรุงเทพมหานครมีเป้าหมายในการให้บริการจัดเก็บมูลฝอยได้อย่างทั่วถึงในทุกพื้นที่ ไม่ให้มีขยะตกค้างและจัดให้มีการกวาดล้าง ทำความสะอาด คูดคูน้ำ และล้างทางเดินเท้า ถนน สะพานต่าง ๆ โดยสำนักสิ่งแวดล้อมได้ดำเนินการเช่ารถเก็บขนมูลฝอยขนาดต่างๆ สนับสนุนสำนักงานเขต เพื่อให้สำนักงานเขตมีรถเก็บขนมูลฝอยที่พร้อมใช้งานอย่างเต็มที่ มีประสิทธิภาพเพียงพอกับความต้องการใช้รถเก็บขนมูลฝอยของสำนักงานเขต เพื่อลดปัญหาเรื่องรถเก็บขนมูลฝอยเสียหรือชำรุด และการเช่ารถจะเป็นการลดภาระบางอย่างลง เช่น การซ่อมแซม การวางแผนการบำรุงรักษา การจัดหาหรือซ่อม ทำให้สำนักงานเขตสามารถบริการจัดเก็บมูลฝอยได้อย่างสม่ำเสมอ โดยในปีงบประมาณ 2550 กรุงเทพมหานครเช่ารถเก็บขนมูลฝอยจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,477 คัน จากจำนวนรถเก็บขนมูลฝอยทั้งหมดจำนวน 2,274 คัน จัดสรรให้สำนักงานเขต 50 เขต และบางส่วนใช้ในสำนักสิ่งแวดล้อม

การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บมูลฝอย จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากประชาชนในการทิ้งขยะมูลฝอยอย่างถูกที่ถูกลง เพื่อลดปัญหาขยะตกค้าง สร้างความสกปรกให้แก่กรุงเทพมหานครอยู่ตลอดเวลา รวมถึงการจัดระบบเส้นทางรถเดินรถอย่างถูกต้องเหมาะสม กรุงเทพมหานครจึงได้กำหนดแนวทางการจัดเก็บมูลฝอย ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ปรับเวลาในการทิ้งมูลฝอย

- ถนนสายหลัก สายรอง ตลาด

- 1) กำหนดเวลาให้ประชาชนทิ้งมูลฝอยตั้งแต่เวลา 20.00-03.00 น.
- 2) กำหนดการบริการเก็บขนมูลฝอยให้แล้วเสร็จภายในเวลา 06.00 น.

• ชุมชน ถนน ตรอก ซอย เก็บขนมูลฝอยให้สะอาดทุกวัน สำหรับชุมชนที่รถเก็บขนมูลฝอยเข้าไม่ถึง ให้สำนักงานเขตจัดหาอาสาสมัครชักลากมูลฝอยรวบรวมไว้ ณ จุดที่กำหนดร่วมกัน รถเก็บขนมูลฝอยจะเข้าจัดเก็บให้เรียบร้อยทุกวัน

2. จัดเก็บมูลฝอยแยกประเภทและเพิ่มความถี่ในการจัดเก็บ

- มูลฝอยทั่วไป - เก็บทุกวันหรือวันเว้นวันตามประเภทของสถานที่
- มูลฝอยเศษอาหาร - จัดเก็บทุกวัน
- มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ - จัดเก็บเฉพาะวันอาทิตย์
- มูลฝอยอันตราย - จัดเก็บทุกวันที่ 1 และ 15 ของเดือน

นอกจากนั้นได้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานของรถเก็บขนมูลฝอย โดยปรับปรุงเส้นทางการเก็บขนมูลฝอย (Route Map) ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ และนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการควบคุมประสิทธิภาพการทำงานของรถเก็บขนมูลฝอย โดยเชื่อมโยงข้อมูลน้ำหนักมูลฝอยผ่านระบบคอมพิวเตอร์เพื่อตรวจสอบปริมาณมูลฝอยที่นำไปกำจัดได้อย่างถูกต้อง และพัฒนาระบบการควบคุมเส้นทางรถเก็บขนมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพโดยใช้ระบบ GPS (Global Positioning System) (สำนักสิ่งแวดล้อม กรุงเทพมหานคร, 2553)

ประเภทของขยะมูลฝอย

ขยะมูลฝอยอาจแบ่งออกได้ตามลักษณะส่วนประกอบของขยะมูลฝอย ได้เป็น 10 ประเภท ได้แก่

1. ผักผลไม้ และเศษอาหาร ได้แก่ เศษผัก เศษผลไม้ เศษอาหารที่เหลือจากการปรุงอาหารและเหลือจากการบริโภค เช่น ข้าวสุก เปลือกผลไม้ เนื้อสัตว์ ฯลฯ
2. กระดาษ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากเยื่อกระดาษ เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ ใบปลิว ถุงกระดาษ กลังกระดาษ ฯลฯ
3. พลาสติก ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากพลาสติก เช่น ถุงพลาสติก ภาชนะพลาสติก ของเล่นเด็ก ผลิตภัณฑ์ไฟเบอร์กลาส ฯลฯ
4. ผ้า ได้แก่ สิ่งทอต่าง ๆ ที่ทำมาจากเส้นใยธรรมชาติและใยสังเคราะห์ เช่น ผ้าย ลินิน ขนสัตว์ ผ้าไนลอน ได้แก่ เศษผ้า ผ้าเช็ดมือ ถุงเท้า ผ้าขี้ริ้ว ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. แก้ว ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำจากแก้ว เช่น เศษกระจก ขวด หลอดไฟ เครื่องแก้ว ฯลฯ
6. ไม้ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่ทำมาจากไม้ ไม้ไผ่ ฟาง หญ้า เศษไม้ เช่น กล่องไม้ แก้วอ้อ ไม้เตี้ย เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน ฯลฯ
7. โลหะ ได้แก่ วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่ทำจากโลหะ เช่น กระจบ้อง ตะปู ลวดภาชนะที่ทำจากโลหะต่าง ฯลฯ
8. หิน กระเบื้อง กระจก และเปลือกหอย ได้แก่ เศษหิน เปลือกหอย เศษกระจกสัตว์ เช่น ก้างปลา เครื่องปั้นดินเผา เปลือกหอย กุ้ง ปู เครื่องเคลือบ ฯลฯ
9. ยางและหนัง ได้แก่ วัสดุและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากยางและหนัง เช่น รองเท้า กระเป๋า ลูกบอล ฯลฯ
10. วัสดุอื่น ๆ ได้แก่ วัสดุที่ไม่สามารถจัดเข้ากลุ่มต่าง ๆ ข้างต้น

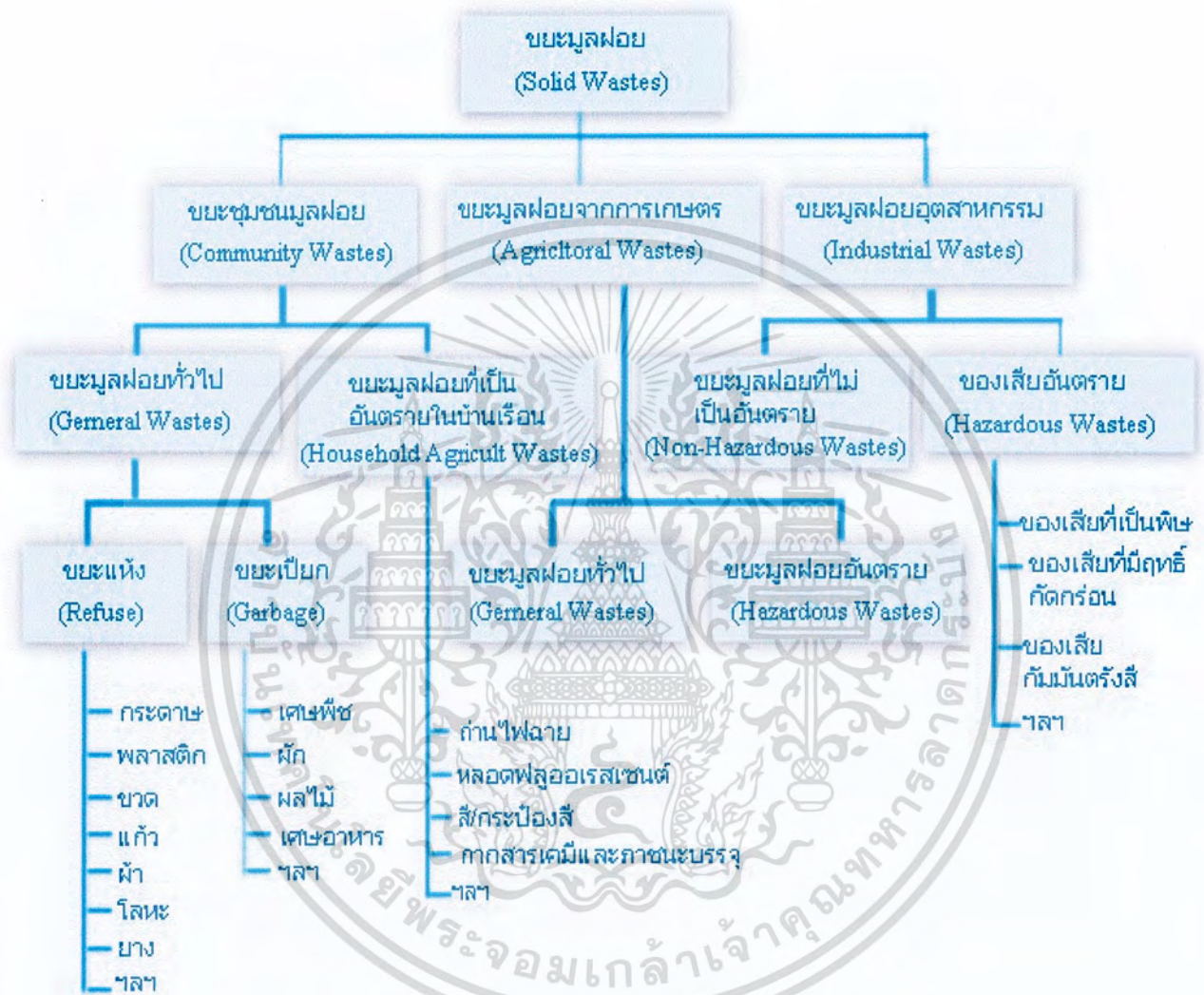
นอกจากนี้เราอาจแบ่งประเภทของขยะมูลฝอยทั้ง 10 ประเภท ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ คือ

- 1.) ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ได้ ได้แก่ กระจดาษ ผ้าหรือสิ่งทอ ผักผลไม้ เศษอาหารพลาสติก หญ้า ไม้ เป็นต้น
- 2.) ขยะมูลฝอยที่เผาไหม้ไม่ได้ ได้แก่ เหล็กหรือโลหะ แก้ว หิน กระเบื้อง เปลือกหอย ฯลฯ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งกำเนิดขยะมูลฝอย

สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วนหลัก คือ ขยะที่มาจากแหล่งชุมชน จากการเกษตร และ จากอุตสาหกรรม โดยขยะที่ได้แต่ละประเภทจะมีวิธีการจัดการที่แตกต่างกันออกไป (รูปภาพที่ 1)

ภาพที่ 1 แหล่งกำเนิดและประเภทขยะมูลฝอยจากกิจกรรมต่างๆ

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ, 2553

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลกระทบของขยะมูลฝอยต่อสภาวะแวดล้อม

สาธารณกรมไทยสำหรับเยาวชน พ.ศ.2534 กล่าวว่า ขยะมูลฝอยนั้น นับวันจะเพิ่มมากขึ้นตามจำนวนของประชากร ถ้าหากไม่มีการกำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องและเหมาะสมแล้ว ปัญหาความสกปรกต่าง ๆ ที่เกิดจากขยะมูลฝอย จะต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ถ้ามองกันอย่างผิวเผินแล้ว ขยะมูลฝอยนั้นไม่ได้มีผลกระทบต่อมนุษย์มากนัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลกระทบที่เกิดขึ้นโดยตรงต่อมนุษย์ ยังอยู่ในขั้นที่ไม่รุนแรงมากนัก ผลกระทบที่เกิดขึ้นจึงไม่ชัดเจนเท่าไร แต่ในความเป็นจริงแล้ว ขยะมูลฝอยจะก่อให้เกิดปัญหาต่อสภาพแวดล้อมเป็นอย่างมาก และจะมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ด้วย ทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้เนื่องจาก

1. ขยะมูลฝอยเป็นแหล่งอาหารและแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงนำโรค เช่น แมลงวัน แมลงสาบ ยุง ฯลฯ และเป็นที่พักซ่อนของหนูและสัตว์อื่น ๆ
2. ขยะมูลฝอย ทำให้เกิดกลิ่นเหม็นและก่อให้เกิดความรำคาญ
3. ขยะมูลฝอยที่ทิ้งเกลื่อนกลาด ถูกลมพัดกระจัดกระจายไปตกอยู่ตามพื้น ทำให้พื้นที่บริเวณนั้นสกปรก ขาดความสวยงาม เป็นที่รังเกียจแก่ผู้พบเห็น และผู้ที่อาศัยบริเวณใกล้เคียง นอกจากนี้ขยะมูลฝอยที่ตกอยู่หรือถูกทิ้งลงในคูคลอง หรือทางระบายน้ำ จะไปสกัดกั้นการไหลของน้ำ ทำให้แหล่งน้ำสกปรกและเกิดการเน่าเสีย
4. น้ำเสียที่เกิดจากกองขยะมูลฝอยที่กองทิ้งไว้ เป็นน้ำเสียที่มีความสกปรกสูงมาก ซึ่งมีทั้งสารอินทรีย์ สารอนินทรีย์ เชื้อโรค และสารพิษต่าง ๆ เจือปนอยู่ เมื่อน้ำเสียจากกองขยะมูลฝอยไหลไปตามพื้นดินบริเวณใด ก็จะทำให้บริเวณนั้นเกิดความสกปรกและความเสื่อมโทรมของพื้นดินและอาจเปลี่ยนแปลงสภาพ ทำให้ดินมีคุณสมบัติเป็นดินต่างหรือดินกรดได้ ในกรณีที่น้ำเสียจากกองขยะมูลฝอยไหลลงสู่แหล่งน้ำก็จะทำให้คุณภาพน้ำเสียไป ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นแหล่งน้ำผิวดินหรือแหล่งน้ำใต้ดินก็ตาม ล้วนเป็นอันตรายต่อผู้ใช้น้ำและสิ่งมีชีวิตที่อาศัยในแหล่งน้ำ น้ำที่สกปรกมากหรือมีสารพิษเจือปนอยู่ ก็อาจทำให้สัตว์น้ำตายในเวลาอันสั้น นอกจากนั้นสิ่งสกปรกต่าง ๆ ที่เจือปนในน้ำ ก็จะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศของน้ำทำให้สัตว์น้ำที่มีค่าบางชนิดสูญพันธุ์ไป นอกจากนี้ น้ำที่มีสิ่งสกปรกเจือปนย่อมไม่เหมาะแก่การอุปโภคบริโภค แม้จะนำไปปรับปรุงคุณภาพแล้วก็ตาม เช่น การทำระบบน้ำประปา ซึ่งก็ต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในกระบวนการปรับปรุงคุณภาพน้ำมากขึ้น
5. ขยะมูลฝอยทำให้เกิดมลพิษแก่อากาศ ขยะมูลฝอยที่กองทิ้งไว้ในเขตชุมชน หรือที่กองทิ้งไว้ในแหล่งกำจัดซึ่งไม่มีการฝังกลบ หรือขณะที่ทำการเก็บขนโดยพาหนะที่ไม่มีการปกปิดอย่างมิดชิด ขยะมูลฝอยเหล่านั้นส่งกลิ่นเหม็นน่ารังเกียจออกมา เศษชิ้นส่วนของขยะมูลฝอยจะสามารถปลิวไปในอากาศ ทำให้เกิดความสกปรกแก่บรรยากาศ ซึ่งมีผลต่อสุขภาพของมนุษย์และ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความสกปรกให้กับบริเวณข้างเคียงได้นอกจากนี้ขยะมูลฝอยที่กองทิ้งไว้นานๆ จะมีก๊าซที่เกิดจากการหมักขึ้น ได้แก่ ก๊าซชีวภาพ ซึ่งติดไฟหรือเกิดระเบิดขึ้นได้ และก๊าซไซเน่า (ก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์) ซึ่งมีกลิ่นเหม็น

การจัดการขยะ

เกรียงศักดิ์(2543) กล่าวว่า การจัดการขยะมูลฝอย หมายถึง หลักการในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการทิ้งขยะมูลฝอย การเก็บขยะชั่วคราวไว้ในภาชนะ การรวบรวมขยะมูลฝอย การขนถ่ายและการขนส่ง แปรรูปของขยะและการกำจัดขยะมูลฝอย โดยคำนึงถึงผลประโยชน์สูงสุดในทางสุขอนามัย ทัศนียภาพ เศรษฐศาสตร์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และการยอมรับของสังคม ดังนั้นความรู้และความเข้าใจระบบการจัดการขยะมูลฝอยจะสามารถช่วยให้มีการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยให้มีประสิทธิภาพสูงและถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

การลดการเกิดขยะมูลฝอย

การลดการเกิดขยะมูลฝอย หรือการลดมูลฝอยจากแหล่งที่เกิด มีแนวความคิดว่าเมื่อมูลฝอยไม่เกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อย ก็ไม่ต้องกำจัดหรือกำจัดน้อยเป็นการป้องกันในเบื้องต้นไม่ให้มีมูลฝอยเกิดขึ้นหรือเกิดขึ้นน้อยที่สุด นับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุด การเปลี่ยนแปลงของผู้ผลิตด้วยการออกแบบผลิตภัณฑ์ กระบวนการผลิตหรือการใช้วัตถุดิบทดแทนเสียใหม่ให้เหมาะสม เป็นการลดทรัพยากรและพลังงานที่ใช้ตลอดจนลดปริมาณมูลฝอยลง ซึ่งประหยัดงบประมาณในการกำจัดมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้ในส่วนหนึ่ง

การนำกลับมาใช้ใหม่

เป็นการแยกวัสดุจากขยะมูลฝอยซึ่งสามารถนำไปผลิตได้อีก และวัสดุที่คัดแยกออกมา เรียกว่า วัสดุรีไซเคิล เช่น กระดาษชนิดต่างๆ ขวดแก้ว การได้รับความร่วมมือในการคัดแยกวัสดุรีไซเคิลจากแหล่งกำเนิด จะช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยที่ต้องกำจัดลงได้มากแหล่งกำเนิดเหล่านี้ได้แก่ ประชาชนทั่วไปที่อาศัยตามบ้านพัก อาคารชุด แฟลต หรือหอพัก สถานประกอบการต่างๆ เช่น ร้านค้าทั่วไป บริษัท สำนักงาน สถานราชการ เป็นต้น

การคัดแยกขยะมูลฝอย

การคัดแยกขยะมูลฝอยจะเป็นประโยชน์ในด้านการกำจัดขยะมูลฝอยขององค์กรท้องถิ่นแต่ละแห่ง โดยคัดแยกขยะมูลฝอยประเภทต่างๆ เช่น ขยะมูลฝอยแห้ง ขยะมูลฝอยเปียก (สารอินทรีย์ที่เน่าเสียง่าย) เพื่อให้สอดคล้องและมีความเหมาะสมและวิธีกำจัด ขยะมูลฝอยที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์กรท้องถิ่นได้เลือกใช้ รวมทั้งการวางแผนเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอยจะส่งผลให้การจัดการขยะมูลฝอยมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรม

ความหมายของพฤติกรรม

ชัยพร(2523) พฤติกรรม หมายถึง การกระทำของมนุษย์ไม่ว่าการกระทำนั้นผู้กระทำจะทำโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว และไม่ว่าคนอื่นจะสังเกตเห็นการกระทำนั้นหรือไม่ก็ตาม เช่น การกระพริบตา การได้ยิน การเข้าใจ การรู้สึกโกรธ การคิด ฯลฯ

ชูดา(2525) กล่าวว่า พฤติกรรมหรือการกระทำของบุคคลนั้น ไม่รวมเฉพาะสิ่งที่ปรากฏออกมาภายนอกเท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่อยู่ภายในจิตใจของบุคคล ซึ่งคนภายนอกสามารถสังเกตเห็นโดยตรง เช่น ค่านิยมที่ยึดถือเป็นหลักในการประเมินสิ่งต่างๆ ทักษะคิดหรือ เจตคติ ที่เขามีต่อสิ่งต่างๆ ความคิดเห็น รสนิยม และสภาพจิตใจที่ถือว่าเป็นบุคลิกลักษณะของบุคคลนั้น

ประภาเพ็ญ(2526) ให้ความหมายว่า พฤติกรรมเป็นผลที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาของมนุษย์หรืออินทรีย์กับสิ่งแวดล้อม จะมีผลออกมาทั้งที่สังเกตได้ด้วยบุคคลอื่น และที่สังเกตไม่ได้ แต่สามารถวินิจฉัยได้ว่ามีหรือไม่โดยใช้เครื่องมือทางด้านจิตวิทยา

องค์ประกอบของพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ(2526) ได้กล่าวว่าพฤติกรรมมีองค์ประกอบอยู่ 3 ส่วน คือ

1. พฤติกรรมทางด้านพุทธิปัญญา (Cognitive domain) เกี่ยวข้องกับความรู้ การจำ ข้อเท็จจริงต่างๆ รวมทั้งการพัฒนาความสามารถและทักษะทางสติปัญญา มีดังนี้ การใช้วิจารณญาณเพื่อประกอบการตัดสินใจ ซึ่งขั้นตอนของความสามารถต่างๆ มีดังนี้ ความรู้ (Knowledge) การเข้าใจ (Comprehension) การประยุกต์หรือนำความรู้ไปใช้ (Application) การวิเคราะห์ (Analysis) การสังเคราะห์ (Synthesis) การประเมินผล (Evaluation)

2. พฤติกรรมด้านทัศนคติค่านิยมความรู้สึกชอบ (Affective domain) หมายถึง ความสนใจความรู้สึก ทำที่ ความชอบ ไม่ชอบ การเห็นคุณค่า เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในต้องใช้เครื่องมือพิเศษในการวัด และยังสามารถแบ่งได้ดังนี้ คือ การรับ (Receiving) การตอบสนอง (Responding) การให้ค่า (Valuing) การจัดกลุ่มค่า (Organization) การแสดงคุณลักษณะตามค่านิยมที่ยึดถือ (Characterization by a value)

3. พฤติกรรมด้านการปฏิบัติ (Psychomotor domain) เป็นความใช้ความสามารถ แสดงออกทางด้านร่างกาย สังเกตได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากการศึกษาความหมายของพฤติกรรม พอสรุปได้ว่าพฤติกรรมของมนุษย์ หมายถึง การกระทำต่างๆ ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ซึ่งมีองค์ประกอบหลายอย่างเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรม เช่น การเรียนรู้ การจำ การสังเกต การวิเคราะห์ ฯลฯ องค์ประกอบเหล่านี้ทำให้พฤติกรรมของแต่ละคนแตกต่างกันออกไป

Cronbach (อ้างใน กันยา, 2542) กล่าวว่า พฤติกรรมของมนุษย์มีองค์ประกอบอยู่ 7 ประการ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Goal) เป็นความต้องการหรือวัตถุประสงค์ที่ทำให้เกิด พฤติกรรมของมนุษย์ต้องทำกิจกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการที่เกิดขึ้น และคนอาจมีความต้องการหลายๆ อย่างในเวลาเดียวกัน จึงต้องรับสนองความต้องการที่รีบด่วนก่อน และสนองความต้องการที่ห่างออกไปในภายหลัง

2. ความพร้อม (Readiness) หมายถึง ระดับวุฒิภาวะและความสามารถที่จำเป็นในการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

3. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง ลู่ทาง โอกาส หรือเหตุการณ์ที่เปิดโอกาสให้เลือกทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการ

4. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นการพิจารณาลู่ทางหรือเหตุการณ์เพื่อเลือกหาวิธีที่คิดว่าจะสนองความต้องการให้เป็นที่พอใจมากที่สุด

5. การตอบสนอง (Response) เป็นการดำเนินการทำกิจกรรมเพื่อสนองความต้องการตามวิธีที่เลือกสรรแล้ว

6. ผลที่ได้รับตามมา (Consequence) คือผลที่เกิดขึ้นจากการทำกิจกรรมนั้น ซึ่งอาจได้ผลตรงตามที่คาดคิดไว้ หรืออาจตรงข้ามกับที่คิดหวังไว้ก็ได้

7. ปฏิกริยาต่อความผิดหวัง (Reaction to thwarting) เป็นปฏิกริยาที่เกิดขึ้นเมื่อสิ่งที่เกิดขึ้นไม่สามารถตอบสนองตามความต้องการ จึงต้องกลับไปแปลความหมายใหม่เพื่อเลือกหาวิธีที่ตอบสนองความต้องการได้

สิ่งกำหนดพฤติกรรม

ประภาเพ็ญ(2526) ได้กล่าวว่าสิ่งที่กำหนดพฤติกรรมคือ

1. กลุ่มสังคม (Social group) ได้แก่ กลุ่มเพื่อนบ้าน กลุ่มเพื่อนในโรงเรียน กลุ่มเพื่อนร่วมสถาบันเดียวกัน
2. บุคคลที่เป็นแบบอย่าง (Identification figure) ได้แก่ พ่อ แม่ พี่ น้อง ครู ผู้มีชื่อเสียงในสังคม เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. สถานภาพ (Status) อาจเป็นสถานภาพที่สังคมกำหนดให้ เช่น เพศ อายุ ศาสนา ฯลฯ หรืออาจเป็นสถานภาพที่บุคคลนั้นหามาได้ด้วยตัวเอง เช่น ยศ ตำแหน่ง ฯลฯ เมื่อบุคคลมีสถานภาพแตกต่างกันไปพฤติกรรมก็ย่อมแตกต่างกันออกไปด้วย

4. เทคโนโลยี เช่น ปัจจุบันนิยมใช้เครื่องทุ่นแรงต่างๆในการทำงานแทนแรงงานมนุษย์ ทำให้พฤติกรรมมนุษย์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

5. กฎหมายพฤติกรรมบางส่วนของมนุษย์จะถูกควบคุมโดยกฎหมาย เช่น การสูบบุหรี่บนรถประจำทางจะถูกปรับ ทำให้พฤติกรรมการสูบบุหรี่บนรถประจำทางลดน้อยลง หรือหมดไป

6. ศาสนา แต่ละศาสนามีกฎเกณฑ์ ข้อห้าม คำสอน ที่แตกต่างกัน ดังนั้นในสถานการณ์เดียวกัน คนที่นับถือศาสนาต่างกันก็จะแสดงพฤติกรรมที่แตกต่างกันได้

7. ขนบธรรมเนียมประเพณีความเชื่อต่างๆ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตนของบุคคลทั้งสิ้น ซึ่งแตกต่างกันไปในแต่ละสังคมตามความเชื่อขนบธรรมเนียมประเพณีที่ยึดถืออยู่

8. สิ่งแวดล้อม คนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันออกไป พฤติกรรมก็ต่างกันด้วย เช่น คนชนบทกับคนในเมือง

9. ทักษะ มีอิทธิพลต่อการแสดงออกของมนุษย์ เช่น นักเรียนที่มีทัศนคติไม่ดีต่อครูผู้สอน ก็อาจแสดงพฤติกรรมออกมาโดยไม่ตั้งใจเรียน หรือขาดเรียน เป็นต้น

10. การเรียนรู้ ในทางจิตวิทยาเชื่อว่า พฤติกรรมส่วนมากของมนุษย์เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการเรียนรู้เกิดขึ้นอย่างตลอดตั้งแต่เด็กจนโต เช่น เด็กเรียนรู้การปฏิบัติตนจากการที่ได้ดูตัวอย่างจากผู้ใหญ่ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม

ประกาเพ็ญ(2526) ได้กล่าวว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม คือ

1. ความเชื่อ (Belief) คือ การที่บุคคลยอมรับข้อเท็จจริงต่างๆ ซึ่งความเห็นของเข้าอาจจะถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามความเป็นจริงก็ได้ คนเรามีความเชื่อแตกต่างกันออกไป บางคนเชื่อว่าทำความดีจะได้รับผลดีตอบแทน บางคนเชื่อโชคลาง และบางคนเชื่อเกี่ยวกับไสยศาสตร์ เป็นต้น ความเชื่อมีอิทธิพลต่อบุคคลมาก บุคคลใดมีความเชื่ออย่างใดก็จะมีพฤติกรรมเป็นไปตามความเชื่อของเขา

2. ค่านิยม (Value) เป็นเครื่องชี้วัดแนวทางปฏิบัติอย่างกว้างๆ แก่บุคคลว่าอะไรที่เป็นจุดหมายของชีวิต สิ่งใดที่ควรประพฤติปฏิบัติหรือไม่ควรประพฤติปฏิบัติ ค่านิยมอาจได้มาจากการอ่าน คำบอกเล่าหรือคิดขึ้นมาเองก็ได้ ค่านิยมของแต่ละคนจะไม่เหมือนกัน แต่โดยทั่วไปแล้ว

ค่านิยมของมนุษย์ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะชนชาติใด มักจะคล้ายคลึงกัน เช่น ความรัก ชื่อเสียง เกียรติยศ ความรู้ ความสะอาดกสบาย เป็นต้น

3. บุคลิกภาพ (Personality) เป็นคุณลักษณะของแต่ละบุคคล เช่น แบบเผด็จการ จะเป็นคนที่ชอบบังคับใช้อำนาจ ไม่เชื่อใครง่าย ๆ และมีอคติ แบบประชาธิปไตยจะชอบเรื่องเสรีภาพ ความเสมอภาค เป็นต้น

4. สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรม (Stimulus object) เช่น ความสวย ความหิว อาหาร หนังสือ ฯลฯ สิ่งที่มากระตุ้นพฤติกรรมนี้ จะมีความเข้มข้นแตกต่างกันออกไป และสิ่งที่กระตุ้นพฤติกรรมอย่างหนึ่ง ก็อาจมีพลังกระตุ้นพฤติกรรมของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน

5. ทักษคติ (Attitude) หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคล วัตถุ สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะเป็นไปในทำนองที่พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ทักษคติเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพ มิได้ติดตัวมาแต่กำเนิด แต่เกิดจากประสบการณ์ และการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ดังนั้นทัศนคติจึงเปลี่ยนได้ แต่จะเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของทัศนคติและประสบการณ์ใหม่ที่ได้รับ

6. สถานการณ์ (Situation) หมายถึง สภาพแวดล้อมหรือสภาวะบุคคลจะมีพฤติกรรม เช่น อากาศร้อนอบอ้าวมาก ถ้าอยู่ในบ้านตนเอง จะถอดเสื้ออุน่กางเกงขาลั้นๆ ตัวเดียวก็ทำได้ แต่ถ้ากำลังสอนหนังสือ หรือเดินกลางถนนจะร้อนเพียงใดก็ทำไม่ได้

กระบวนการของพฤติกรรมมนุษย์

กันยา(2542) กล่าวว่าพฤติกรรมทุกอย่างย่อมมีสาเหตุ (every behavior is caused) กล่าวคือ อยู่ๆมนุษย์จะแสดงพฤติกรรมออกไปโดยไม่มีสาเหตุหรือแสดงไปโดยไม่มีเหตุผลไม่ได้ ต้นเหตุแห่งพฤติกรรมออกไปโดยไม่มีเหตุผลไม่ได้ ต้นเหตุแห่งพฤติกรรมนั้นเรียกกันว่าสิ่งเร้า (Stimulus) สิ่งเร้าบางอย่างก็เป็นสิ่งเร้าภายนอก บางอย่างก็เป็นสิ่งเร้าในกาย ดังนั้นพฤติกรรมบางอย่างของมนุษย์จึงเป็นพฤติกรรมที่ค้นหาสาเหตุได้ยาก

ส่วนพฤติกรรมที่ตอบสิ่งเร้านั้นเรียกว่า ปฏิกริยาตอบสนอง (Response) ปฏิกริยาตอบสนองบางอย่างก็กระทำตอบสิ่งเร้าไปตรงๆ เช่น ร้องไห้เมื่อถูกว่า แต่บางทีก็ไม่ได้ทำปฏิกริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่างๆ เช่น เวลาหิวข้าวกลับแสดงความโมโหจนเฉียว เป็นต้น ดังนั้นพฤติกรรมของมนุษย์จึงเป็นเรื่องที่เข้าใจยาก

พฤติกรรมของมนุษย์นั้นเป็นระบบของความเกี่ยวเนื่องระหว่างสิ่งเร้า การประสานสัมพันธ์ (Integration) และปฏิกริยาตอบสนอง ซึ่งเขียนออกมาเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

Stimulus → Integration → Response

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอน $S \rightarrow I \rightarrow R$ นี้เป็นขั้นตอนทางจิตวิทยาของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแต่ละครั้ง ถ้าจะพิจารณาในแง่ของสรีรศาสตร์ ก็จะได้เห็นว่ามนุษย์รับสิ่งเร้าได้โดยอาศัยอวัยวะสัมผัสทำการประสานสัมพันธ์โดยอาศัยระบบประสาทส่วนกลางและทำปฏิกิริยาตอบสนองโดยอาศัยกล้ามเนื้อซึ่งทำงานภายใต้การบังคับของประสาท

กลวิธีสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนา

กันยา(2542) ได้กล่าวว่กลวิธีสร้างพฤติกรรมที่พึงปรารถนาคือ

1. สร้างแบบอย่างพฤติกรรมที่ดีงาม ปรับปรุงบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม
2. ให้การอบรมสั่งสอน เปรียบเทียบให้เห็นข้อดีข้อเสียของพฤติกรรมที่พึงปฏิบัติและไม่พึงปฏิบัติ
3. ให้รางวัล ให้สิ่งที่พึงพอใจ แก่ผู้มีพฤติกรรมที่ดีสนับสนุนส่งเสริมให้มีพฤติกรรมที่ดียิ่งขึ้น และตติง ว่ากล่าว ทักท้วง ลงโทษ ผู้ที่มีพฤติกรรมไม่ดีให้ลดลงเรื่อยๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติสำนักงานเขตและข้อมูลชุมชนเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร

เขตหนองจอก แต่เดิมเป็นปารุปร่างว่างเปล่าไม่มีผู้คนอาศัย ชื่อหมู่บ้านต่างๆ ก็เรียกกันตามลักษณะภูมิประเทศ ในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 4) ได้โปรดเกล้าฯ ให้พระยาศรีพิพัฒน์รัตนราชโกษา เป็นแม่กองจ้างชาวจีนชุดลอกคลองขยายการคมนาคมทางน้ำและเพื่อประโยชน์ ทางด้านยุทธศาสตร์เริ่มตั้งแต่ปลายคลองพระโขนงหรือคลองตันในปัจจุบันไปบรรจบคลองบางขนาก เมื่อขุดเสร็จแล้วเรียกว่า คลองเจ๊ก เพราะเป็นคลองที่ชาวจีนขุดขึ้น ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อใหม่เรียกว่า คลองแสนแสบ เมื่อขุดคลองเสร็จและหมดภาระศึกสงครามระหว่างไทยกับเขมรแล้ว ทางราชการได้อพยพชาวไทยมุสลิมมาจากบริเวณ 7 หัวเมืองภาคใต้ มาตั้งรกรากทำมาหากินตามบริเวณแนวคลองแสนแสบ และในระยะเวลาใกล้เคียงกันนั้นเอง ก็ได้อพยพชาวลาวที่กวาดต้อนเป็นเชลยให้มาทำกิน ตามบริเวณคลองแสนแสบเช่นกัน (สำนักงานเขตหนองจอก, 2553)

ต่อมาได้มีการจัดตั้งบริษัทคุศยามขึ้น และได้รับสัมปทานให้ขุดคลองต่างๆ เพื่อประโยชน์แก่การกสิกรรมมีการขุดคลองต่างๆ แล้วเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าจับจองที่ดิน จึงมีผู้อพยพจากที่อื่นเข้าไป อาศัยตามลำคลองสายต่างๆ เพื่อตั้งถิ่นฐานทำมาหากินกระจายอยู่ทั่วไปต่อมาในรัชกาลที่ 5 ได้จัดการปกครองเป็นหมู่บ้าน ตำบล ตามระเบียบการปกครองสมัยนั้น เมื่อประชาชนมากขึ้นทางราชการได้ยกฐานะขึ้นเป็นอำเภอ ในสมัยพระยาเพชรปาดินีสีหราชรองเมืองเป็นสมุหนครบาล เมื่อประมาณ พ.ศ. 2440 ได้ตั้งที่ว่าการอำเภอที่ปากบึงหนองจอกฝั่งใต้ของคลองแสนแสบ

ปี ร.ศ.121 ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 ได้ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ยก 4 อำเภอ คือ อำเภอคลองสามวา อำเภอแสนแสบ อำเภอเจียรดับ และอำเภอหนองจอก ขึ้นเป็นเมืองใหม่ โดยพระราชทานนามว่า เมืองมีนบุรี

ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2473-2474 มีเหตุการณ์สำคัญทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นทั่วโลก ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อประเทศไทยด้วย เหตุการณ์ครั้งนี้เรียกว่า “เศรษฐกิจตกต่ำ” ทำให้เกิดข้าวยากหมากแพง และกระทบกระเทือนงบประมาณแผ่นดินของประเทศขณะนั้นอย่างหนัก พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 7 ได้โปรดเกล้าฯ ให้แก้ไขเหตุการณ์โดยยุบเลิก หรือรวบรวมกองต่างๆ ในส่วนกลาง และยุบมณฑลจังหวัดและสถานที่หรือส่วนราชการบางแห่ง จังหวัดมีนบุรีถูกยุบให้มารวมเข้ากับจังหวัดพระนคร ขึ้นต่อมณฑลกรุงเทพฯ เว้นไว้แต่ท้องที่อำเภอหนองจอกให้ยกไปขึ้นกับจังหวัดฉะเชิงเทรา ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2474 (สำนักงานเขตหนองจอก, 2553)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ต่อมาในปี พ.ศ.2575 ได้มีพระราชบัญญัติให้โอนการปกครองอำเภอหนองจอกจากจังหวัดฉะเชิงเทรามาขึ้นกับจังหวัดพระนคร ตั้งแต่วันที่ 26 มีนาคม พ.ศ.2475 เมื่อมีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม พ.ศ. 2515 อำเภอหนองจอกจึงมีฐานะเป็นเขต

อนึ่ง ได้มีการย้ายที่ว่าการอำเภอ ในปี พ.ศ. 2499 เนื่องจาก ร.ต.ต.ยรรยง ศิริรัช นายอำเภอสมัยนั้นเห็นว่าที่ตั้งของอำเภอไม่เหมาะสมกับสภาพท้องที่ประกอบกับอาคารที่ว่าการอำเภอชำรุดทรุดโทรมเป็นอันมาก จึงได้ย้ายที่ว่าการอำเภอไปสร้างในที่แห่งใหม่ บริเวณหมู่ที่ 2 แขวงกระทุ่มราย เป็นอาคารไม้สองชั้น ซึ่งเป็นที่ตั้งสำนักงานเขตในปัจจุบัน ต่อมาในปี พ.ศ. 2523 ได้รับงบประมาณสร้างอาคารใหม่เพื่อเป็นที่ทำการในบริเวณใกล้เคียงกับอาคารเดิมเป็นอาคารคอนกรีต จำนวน 3 ชั้น มีทางเดินเชื่อมต่อกับอาคารหลังเดิม และได้ทำการรื้อถอนอาคารไม้หลังเดิม ในต้นปี พ.ศ. 2532 และได้มีพิธีเปิดอาคารหลังใหม่ เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2533 โดยมี พันเอกวินัย สมพงษ์ รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นประธาน

อำเภอหนองจอก เปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ว่า เขตหนองจอก ตามประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 335 ลงวันที่ 13 ธันวาคม 2515 ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเรียกใหม่ว่า สำนักงานเขตหนองจอก ตาม พ.ร.บ.ระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 (สำนักงานเขตหนองจอก, 2553)

ที่ตั้ง

สำนักงานเขตหนองจอก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของกรุงเทพมหานคร จำนวนเนื้อที่ประมาณ 236.261 ตารางกิโลเมตร เป็นเขตที่มีเนื้อที่มากที่สุด ประมาณ 1 ใน 7 ของจำนวนเนื้อที่รวมของกรุงเทพมหานคร (สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง, 2553) มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	อำเภอลำลูกกา จังหวัดปทุมธานี
ทิศใต้	ติดต่อ	เขตลาดกระบัง
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	อำเภอบางน้ำเปรี้ยว จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	เขตมีนบุรีและเขตคลองสามวา

การปกครอง

แบ่งการปกครองเป็น 8 แขวง ดังนี้

1. แขวงกระทุ่มราย	5. แขวงโคกแฝด
2. แขวงหนองจอก	6. แขวงลำผักชี
3. แขวงคลองสิบ	7. แขวงลำต้อยติ่ง
4. แขวงคลองสิบสอง	8. แขวงคูฝั่งเหนือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคมนาคม

1. ทางบก

ปัจจุบันเขตหนองจอกมีถนนสายหลักที่ใช้เป็นเส้นทางในการสัญจรไปมาระหว่างเขตหนองจอกและเขตชั้นในของกรุงเทพมหานคร จำนวน 4 สาย คือ

1. ถนนสุวินทวงศ์	2. ถนนเชื่อมสัมพันธ์
3. ถนนเลียบวารี	4. ถนนมิตรไมตรี

2. ทางน้ำ

การคมนาคมทางน้ำส่วนใหญ่เป็นการสัญจรไปมาภายในเขตโดยมีคลองสายหลักจำนวน 10 คลอง คือ

1. คลองแสนแสบ	ดูแลรับผิดชอบโดย	สำนักระบายน้ำ
2. คลองแก้ว	ดูแลรับผิดชอบโดย	สำนักงานเขตคลองสามวา
3. คลองสิบ	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
4. คลองสิบเอ็ด	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
5. คลองสิบสอง	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
6. คลองสิบสาม	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
7. คลองสิบสี่	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
8. คลองลำปลาทิว	ดูแลรับผิดชอบโดย	สำนักงานเขตหนองจอก
9. คลองหลวงแพ่ง	ดูแลรับผิดชอบโดย	กรมชลประทาน
10. คลองนครเนื่องเขตต์	ดูแลรับผิดชอบโดย	สำนักงานเขตหนองจอก

นอกจากนี้แล้วยังมีคลองซอยต่างๆเชื่อมระหว่างคลองสายหลักซึ่งสามารถใช้ติดต่อกันได้ทุกหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 104 คลอง

เศรษฐกิจ

ประชาชนชาวหนองจอกส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม ได้แก่ ทำนา ทำสวน ผลไม้ เลี้ยงสัตว์ อาชีพของประชาชนแยกได้ ดังนี้

1. เกษตรกรรม	ประมาณ	80	เปอร์เซ็นต์
2. รับราชการ	ประมาณ	10	เปอร์เซ็นต์
3. รับจ้าง ค้าขาย	ประมาณ	6	เปอร์เซ็นต์
4. อื่น ๆ	ประมาณ	4	เปอร์เซ็นต์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

- จินตนา (2535) ได้ทำการศึกษาเรื่องพฤติกรรมกาตั้งขยะของประชาชนในพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า ปริมาณขยะในครัวเรือนมีมากเป็นอันดับ 1 เกิดจากกิจกรรมการปรุงอาหารและการรับประทานอาหาร มีขยะชนิดเศษอาหาร เศษผัก เปลือกผลไม้มากที่สุด จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากร สังคม เศรษฐกิจ และความรู้ระเบียบวินัยของสังคมทางด้านการตั้งขยะ พบว่า เพศและอายุ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาตั้งขยะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนใหญ่เห็นด้วยและปฏิบัติได้ในการให้ตั้งขยะและแยกประเภท

- อัมไพ (2539) ศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนฝั่งคลองแสนแสบต่อการจัดการปัญหาขยะในคลองเขตมีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ริมคลองแสนแสบ มีส่วนร่วมรับรู้ข่าวสารระดับสูง ในการดำเนินกิจกรรมการจัดการขยะในระดับปานกลาง และด้านการรณรงค์หนุนช่วยกันตัดสินใจวางแผนการจัดการขยะในระดับต่ำ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมการจัดการขยะในคลองแสนแสบที่แตกต่างกันคือ ระยะเวลาที่ตั้งริมคลองแสนแสบที่แตกต่างกัน การเป็นสมาชิกกลุ่มในสังคมที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านการตัดสินใจจัดการขยะที่แตกต่างกัน การมีความผูกพันต่อคลองแสนแสบที่แตกต่างกันมีผลต่อการมีส่วนร่วมด้านการรณรงค์หนุนช่วยกันตัดสินใจวางแผนการจัดการขยะที่แตกต่างกัน และการตระหนักถึงคุณค่าการฟื้นฟูชีวิตคลองแสนแสบที่แตกต่างกัน มีผลต่อการมีส่วนร่วมการดำเนินกิจกรรมการจัดการขยะที่แตกต่างกัน

- ชัชกุล (2543) ได้ศึกษาพฤติกรรมกาจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในชุมชนเขตสายไหมที่มีอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในชุมชน และรายได้เฉลี่ยในครอบครัวต่อเดือนแตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน ยกเว้นปัจจัยด้าน เพศ จำนวนสมาชิกในครัวเรือนของแต่ละครอบครัว สีผิวต่างๆ และประเภทชุมชนที่พักอาศัยไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาจัดการขยะมูลฝอย ประชาชนในชุมชนเขตสายไหม ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย แตกต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกาจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

- จีระชัย (2544) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตเทศบาลเมืองวารินชำราบ มีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยในระดับปานกลาง ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ระดับการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม และปัจจัยด้านสังคมและจิตวิทยา ได้แก่ ปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องขยะมูลฝอยและการรักษาความสะอาด และปัจจัยในด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะปัจจัยที่ไม่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่ ปัจจัยด้านส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ อาชีพ รายได้ของครัวเรือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน ระยะเวลาที่ครอบครัวเข้ามาพักอาศัยในเขตเทศบาลและปัจจัยด้านสังคม ความคิดเห็นต่อปัญหาขยะมูลฝอย

- สิทธิสานต์ (2544) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษา การจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย กลุ่มตัวอย่างเป็นหัวหน้าครอบครัวจำนวน 328 ราย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ ความตระหนัก เกี่ยวกับมูลฝอยและการจัดการขยะในระดับปานกลาง ทั้งมีส่วนร่วมและมีความต้องการมีส่วนร่วมในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน รายได้ อาชีพ สถานะทางสังคม การรับรู้ข่าวสาร ความรู้และความตระหนักเกี่ยวกับมูลฝอยและการจัดการมูลฝอย ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อความต้องการมีส่วนร่วมในการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย ได้แก่ ระดับการศึกษา รายได้ การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ และความตระหนักเกี่ยวกับมูลฝอยและการจัดการมูลฝอย

- วิไลวรรณ (2545) ได้ทำการศึกษาเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการกำจัดขยะมูลฝอย ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนในเขตตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่าระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับสูง โดยมีปัจจัยต่างๆที่แตกต่างกันไปตามการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะมูลฝอย และความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอย ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอย ได้แก่การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม ความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะมูลฝอย และความคิดเห็นต่อการจัดการปัญหาขยะมูลฝอย ส่วนปัจจัยด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ของครัวเรือนต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือนระยะเวลาที่เข้ามาพักอาศัย ในเขตตำบลบางตาเถร เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการจัดการขยะมูลฝอย

- มูหามะ (2545) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ศึกษากรณีเทศบาลตำบลตันหยง จังหวัดปัตตานี ผลการศึกษาพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชน อยู่ในระดับปานกลาง มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะมูลฝอย อยู่ในระดับสูง ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร พบว่า เพศ อายุ รายได้ และการเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมที่แตกต่างกันจะมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการมีส่วนร่วม ในการจัดการขยะมูลฝอย อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ อาชีพ ระยะเวลาเข้ามาอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ความรู้ ความเข้าใจในเรื่องขยะมูลฝอย

- ณัฐรติ (2546) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ระดับการศึกษาที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอย โดยประชาชนที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่จบการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า

- ศิวพร (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของ ประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกนพัฒนา อำเภอแม่แตง จังหวัด เชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการจัดการขยะอย่าง ถูกต้อง และมีส่วนร่วมในการจัดการขยะในระดับปานกลาง สำหรับการพิสูจน์สมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ 0.05 ได้แก่ อายุ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ได้แก่ การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลหรือ หน่วยงาน ส่วนปัจจัยอื่นๆนอกจากนี้ ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน อาชีพ การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และความรู้ความเข้าใจในเรื่องขยะ และการจัดการขยะ ไม่มี ความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการศึกษา

การศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะของประชากรในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานครนั้น เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research Design) วิธีการดำเนินการศึกษามีดังนี้

1. ศึกษา ค้นคว้าข้อมูล และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย
2. สร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษา โดย 1 ชุดแบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 บัญชีส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

โดยแบบสอบถามจะระบุถึงปัจจัยส่วนบุคคลที่ต้องศึกษาคือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ประชาชน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยใน 3 ลักษณะ คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย การนำกลับมาใช้ใหม่ หรือไม่ และมีแนวโน้มว่าพฤติกรรมใดส่งผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยมากที่สุด เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการส่งเสริมการจัดการ และป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. รวบรวมแบบสอบถาม ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำมาวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูป และวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA)
4. นำเสนอ รายงานผลการศึกษา

การสุ่มตัวอย่าง

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 48,943 ครัวเรือน จำนวนประชากร 148,331 คน (ข้อมูลทะเบียนราษฎร สำนักงานเขตหนองจอก เมื่อเดือนกุมภาพันธ์, 2553)

การคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบ จำนวนประชากรโดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 91% ความผิดพลาดไม่เกิน 9% ดังสูตรของ Taro Yamane (1973) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

$e = 0.09$ ที่ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 91

จากสูตรจะได้

$$\text{ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนประชากร}}{1 + \text{จำนวนประชากร (ระดับความเชื่อมั่น ร้อยละ 91)}^2}$$

แทนค่าจากสูตร

$$\begin{aligned} n &= \frac{148,331}{1 + 148,331(0.09)^2} \\ &= \frac{148,331}{1201.49} \\ &= 123 \end{aligned}$$

จากการคำนวณข้างต้น ขนาดตัวอย่าง คือ 123 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขต ชุมชนชั้นนอก ชุมชนชั้นกลาง ชุมชนชั้นใน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. แบ่งพื้นที่เป็น 3 กลุ่ม ได้แก่

- ชุมชนชั้นนอก ได้แก่ แขวงคูฝั่งเหนือ แขวงคลองสิบ แขวงคลองสิบสอง
- ชุมชนชั้นกลาง ได้แก่ แขวงลำต้อยติ่ง แขวงลำผักชี แขวงโคกแฝด
- ชุมชนชั้นใน ได้แก่ แขวงหนองจอก แขวงกระทุ่มราย

2. คำนวณขนาดตัวอย่างของผู้ที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างๆ ตามสัดส่วนของประชากร โดยนำแต่ละชุมชนคูณกับขนาดตัวอย่างทั้งหมด 123 คน จะได้ขนาดตัวอย่างในแต่ละชุมชนดังนี้

ตารางที่ 1 การสุ่มตัวอย่างผู้ที่อาศัยในชุมชน

ลำดับที่	ประเภทชุมชน	จำนวนประชากร (คน)	สัดส่วน	ขนาดตัวอย่าง (คน)
1	ชุมชนชั้นนอก	32,857	$32,857 \div 148,331 = 0.221$	$0.221 \times 123 = 27$
2	ชุมชนชั้นกลาง	66,940	$66,940 \div 148,331 = 0.451$	$0.451 \times 123 = 56$
3	ชุมชนชั้นใน	48,534	$48,534 \div 148,331 = 0.327$	$0.327 \times 123 = 40$
	รวม	148,331	1.00	123

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ให้แบบสอบถามกับประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนจำนวน 1 ชุด ซึ่งแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

วิธีการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูล เอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ เอกสารวิชาการ ผลงานวิจัย อื่นๆที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการจัดการขยะ

2. สร้างแบบสอบถามตัวอย่าง เพื่อทดสอบความเป็นไปได้ของคำตอบ โดยสุ่มตัวอย่างประชาชนมาทำแบบสอบถาม ดูแนวโน้มคำตอบว่าไปในทิศทางใดบ้าง เข้าใจในเนื้อหาหรือมีข้อผิดพลาดเล็กน้อยเพียงใด ตรงประเด็นกับเรื่องที่ศึกษาหรือไม่

3. ปรับแก้แบบสอบถามตามความเหมาะสม และตามความเห็นสมควรของอาจารย์ที่ปรึกษา

ลักษณะของแบบสอบถาม

ตอนที่ 1 คำถามมีลักษณะปลายปิดเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของประชาชน คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ประชาชน และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ตอนที่ 2 คำถามมีลักษณะปลายปิดเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการขยะของประชาชน 3 ลักษณะคือ

- การลดการเกิดขยะมูลฝอย
- การนำกลับมาใช้ใหม่
- การคัดแยกขยะมูลฝอย

เป็นคำถามชนิดมาตราวัด (Rating scale) ซึ่งกำหนดระดับคะแนนตั้งแต่ 1-5 แต่ละระดับคะแนนมีความหมายดังนี้

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอย กำหนดเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับดังนี้

- 3.67 - 5.00 หมายถึง มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในระดับดี
 2.34 - 3.66 หมายถึง มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในระดับปานกลาง
 1.00 – 2.33 หมายถึง มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในระดับพอใช้
 ตอนที่ 3 คำถามมีลักษณะปลายเปิด เกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะ ของประชาชน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลจำนวน 123 ชุด เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนมกราคม – กุมภาพันธ์ 2554

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลและวิจารณ์ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร โดยเก็บรวบรวมข้อมูลของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 123 คน จากแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาทำขึ้นแล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย และปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอย

ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ในครัวเรือน/เดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

ตารางที่ 2 ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ			
1.1	ชาย	67	54.5
1.2	หญิง	56	45.5
2. อายุ			
2.1	ไม่เกิน 25 ปี	40	32.5
2.2	26-35 ปี	31	25.5
2.3	36-45 ปี	22	17.9
2.4	46-55 ปี	19	15.4
2.5	มากกว่า 56 ปี	11	8.9
3. การศึกษา			
3.1	ประถมศึกษา	24	19.5
3.2	มัธยมศึกษา	26	21.1
3.3	อนุปริญญา	21	17.1
3.4	ปริญญาตรี	50	40.7
3.5	อื่นๆ	2	1.6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 2 (ต่อ)

	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
4.	อาชีพ		
4.1	นักเรียน/นักศึกษา	32	26
4.2	รับจ้าง	21	17.1
4.3	รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	9	7.3
4.4	พนักงานบริษัท	23	18.7
4.5	ธุรกิจส่วนตัว	13	10.6
4.6	เกษตรกรรวม	10	8.1
4.7	พ่อบ้าน/แม่บ้าน	15	12.2
4.8	อื่นๆ	-	-
5.	รายได้ในครัวเรือน/เดือน		
5.1	4,000-8,000 บาท	37	30.1
5.2	8,000-12,000 บาท	37	30.1
5.3	12,000-16,000 บาท	22	17.8
5.4	มากกว่า 16,000 บาท	27	22
6.	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน		
6.1	น้อยกว่า 3 ปี	29	23.6
6.2	3-5 ปี	39	31.7
6.3	มากกว่า 5 ปี	55	44.7

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนในเขตหนองจอกที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 123 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นชาย 67 คน คิดเป็น 54.5% และเป็นหญิง 56 คน คิดเป็น 45.5% ข้อมูลเกี่ยวกับอายุพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุไม่เกิน 25 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็น 32.5% อายุอยู่ระหว่าง 26-35 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็น 25.5% อายุอยู่ระหว่าง 36-45 ปี จำนวน 22 คน คิดเป็น 17.9% อายุอยู่ระหว่าง 46-55 ปี จำนวน 19 คน คิดเป็น 15.4% และอายุมากกว่า 56 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็น 8.9% ข้อมูลด้านการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็น 40.7% รองลงมาคือ จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จำนวน 26 คน คิดเป็น 21.1% จบการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 24 คน คิดเป็น 19.5% จบการศึกษาระดับอนุปริญญา จำนวน 21 คน คิดเป็น 17.1% และจบการศึกษาระดับอื่นๆ จำนวน 2 คน คิดเป็น 1.6% ข้อมูลเกี่ยวกับอาชีพ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประกอบอาชีพพนักงานเรียน/นักศึกษา จำนวน 32 คน คิดเป็น 26% รองลงมาคือ ประกอบอาชีพพนักงานบริษัท จำนวน 23 คน คิดเป็น 18.7% ประกอบอาชีพรับจ้าง จำนวน 21 คน คิดเป็น 17.1% ประกอบอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน จำนวน 15 คน คิดเป็น 12.2% ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 13 คน คิดเป็น 10.6% ประกอบอาชีพเกษตรกรรวม จำนวน 10 คน คิดเป็น 8.1% และประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ 9 คน คิดเป็น 7.3% ข้อมูลด้านรายได้ในครัวเรือน/เดือน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้ในครัวเรือน/เดือนอยู่ระหว่าง 4,000-8,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็น 30.1% มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนอยู่ระหว่าง 8,000-12,000 บาท จำนวน 37 คน คิดเป็น 30.1% มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนมากกว่า 16,000 บาท จำนวน 27 คน คิดเป็น 22% และมีรายได้ในครัวเรือน/เดือนอยู่ระหว่าง 12,000-16,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็น 17.8% ข้อมูลด้านระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนมากกว่า 5 ปี จำนวน 55 คน คิดเป็น 44.7% รองลงมาคืออาศัยอยู่ระหว่าง 3-5 ปี จำนวน 39 คน คิดเป็น 31.7% และอาศัยอยู่ในชุมชนน้อยกว่า 3 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็น 23.6%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอย

พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 123 คน แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ รายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงในตาราง

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย

การลดการเกิดขยะมูลฝอย	การปฏิบัติ (จำนวนคน/ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยปฏิบัติ
1. เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนความจำเป็น	1	4	34	61	23
	0.8	3.3	27.6	49.6	18.7
2. เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้า แทนการใช้ถุงพลาสติก	7	15	23	57	21
	5.7	12.2	18.7	46.3	17.1
3. ให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอกในการลดปริมาณขยะมูลฝอย	3	7	33	57	23
	2.4	5.7	26.8	46.3	18.7
4. ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย	7	12	43	44	17
	5.7	9.8	35.0	35.8	13.8
5. บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด	6	5	44	50	18
	4.9	4.1	35.8	40.7	14.6
6. ใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติ	1	16	33	51	22
	0.8	13.0	26.8	41.5	17.9

จากตารางที่ 3 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนความจำเป็นอยู่ในระดับน้อย จำนวน 61 คน คิดเป็น 49.6% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 34 คน คิดเป็น 27.6% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้าแทนการใช้ถุงพลาสติกอยู่ในระดับน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็น 46.3% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางจำนวน 23 คน คิดเป็น 18.7% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอกในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

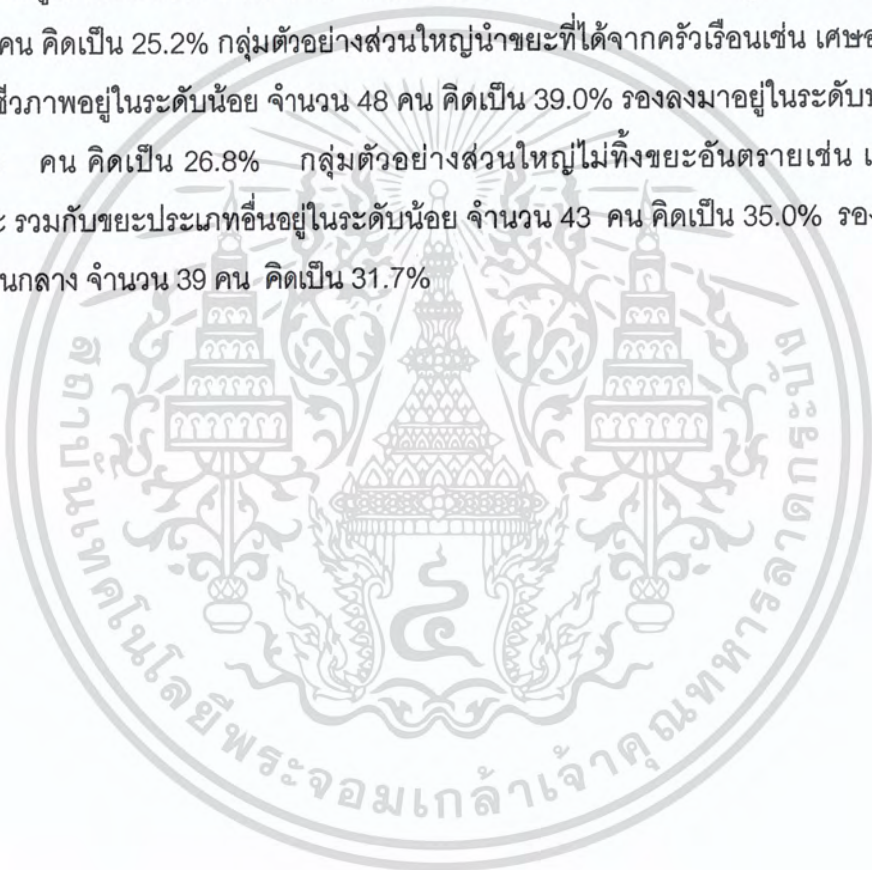
ลดปริมาณขยะมูลฝอยอยู่ในระดับน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็น 46.3% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอยอยู่ในระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็น 35.8% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็น 35.0% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุดอยู่ในระดับน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็น 40.7% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 44 คน คิดเป็น 35.8% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็น 41.5% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8%

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย

การคัดแยกขยะมูลฝอย	การปฏิบัติ (จำนวนคน/ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยปฏิบัติ
1. ทิ้งขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มาเก็บ	3 2.4	2 1.6	30 24.4	55 44.7	33 26.8
2. ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกัน	4 3.3	9 7.3	40 32.5	41 33.3	29 23.6
3. มีการคัดแยกขยะประเภทหลอดนื้อน กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ	3 2.4	26 21.1	45 36.6	31 25.2	18 14.6
4. มีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะ	5 4.1	6 4.9	31 25.2	53 43.1	28 22.8
5. นำขยะที่ได้จากครัวเรือนเช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	9 7.3	14 11.4	33 26.8	48 39.0	19 15.4
6. ไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เข็มฉีดยา ยาปฏิชีวนะ รวมกับขยะประเภทอื่น	6 4.9	16 13.0	39 31.7	43 35.0	19 15.4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มาเก็บอยู่ในระดับน้อย จำนวน 55 คน คิดเป็น 44.7% รองลงมาอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกันอยู่ในระดับน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็น 33.3% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็น 32.5% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะประเภทหลอด นีออน กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็น 36.6% รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็น 25.2% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะอยู่ในระดับน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็น 43.1% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็น 25.2% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่นำขยะที่ได้จากครัวเรือนเช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพอยู่ในระดับน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็น 39.0% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เชื้อฉีดยา ยาปฏิชีวนะ รวมกับขยะประเภทอื่นอยู่ในระดับน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็น 35.0% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 39 คน คิดเป็น 31.7%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยในด้าน
การนำกลับมาใช้ใหม่

การนำกลับมาใช้ใหม่	การปฏิบัติ(จำนวนคน/ร้อยละ)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	ไม่เคยปฏิบัติ
1. เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	2	5	29	57	30
	1.6	4.1	23.6	46.3	24.4
2. นำขยะประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติกมาใช้ประโยชน์ใหม่	6	14	37	51	15
	4.9	11.4	30.1	41.5	12.2
3. นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ในครัวเรือน	5	12	47	38	21
	4.1	9.8	38.2	30.9	17.1
4. นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือใช้ประโยชน์อื่น	4	16	40	47	16
	3.3	13.0	32.5	38.2	13.0
5. นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้ มาใช้ในการซ่อมแซมบ้านหรือส่วนต่างๆภายในบ้าน	11	26	32	39	15
	8.9	21.1	26.0	31.7	12.2
6. เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle	6	9	44	33	31
	4.9	7.3	35.8	26.8	25.2

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็น 46.3% รองลงมาอยู่ในระดับไม่เคยปฏิบัติ จำนวน 30 คน คิดเป็น 24.4% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำขยะประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติกมาใช้ประโยชน์ใหม่อยู่ในระดับน้อย จำนวน 51 คน คิดเป็น 41.5% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็น 30.1% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ในครัวเรือนอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็น 38.2% รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็น 30.9% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือใช้ประโยชน์อื่นอยู่ในระดับน้อย จำนวน 47 คน คิดเป็น 38.2% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็น 32.5% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้ มาใช้ในการซ่อมแซมบ้านหรือส่วนต่างๆภายในบ้าน จำนวน 32 คน คิดเป็น 26.0% รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็น 31.7% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle จำนวน 44 คน คิดเป็น 35.8% รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8% และอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 9 คน คิดเป็น 7.3%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ซ่อมแซมบ้านหรือส่วนต่างๆภายในบ้านอยู่ในระดับน้อย จำนวน 39 คน คิดเป็น 31.7% รองลงมาอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 32 คน คิดเป็น 26.0% กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 44 คน คิดเป็น 35.8% รองลงมาอยู่ในระดับน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็น 26.8%

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย

การลดการเกิดขยะมูลฝอย	การปฏิบัติ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนความจำเป็น	3.82	0.79	ดี
2. เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้า แทนการใช้ถุงพลาสติก	3.56	1.08	ปานกลาง
3. ให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอก ในการลดปริมาณขยะมูลฝอย	3.73	0.91	ดี
4. ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย	3.42	1.03	ปานกลาง
5. บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด	3.56	0.95	ปานกลาง
6. ใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติ	3.62	0.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยอยู่ในระดับดี คือ เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนความจำเป็น และให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอก ในการลดปริมาณขยะมูลฝอย ส่วนในระดับปานกลาง คือ เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้า แทนการใช้ถุงพลาสติก ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด และใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย

การคัดแยกขยะมูลฝอย	การปฏิบัติ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. ทิ้งขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มาเก็บ	3.91	0.89	ดี
2. ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกัน	3.66	1.02	ดี
3. มีการคัดแยกขยะประเภทหลอดนึ่งร้อน กระป๋องสเปรย์ ก่อนทิ้งลงถังขยะ	3.28	1.03	ปานกลาง
4. มีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะ	3.75	0.99	ดี
5. นำขยะที่ได้จากครัวเรือนเช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพ	3.43	1.10	ปานกลาง
6. ไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เข็มฉีดยา ยาปฏิชีวนะ รวมกับขยะประเภทอื่น	3.43	1.05	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยอยู่ในระดับดี คือ ทิ้งขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มาเก็บ ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกัน และมีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะ ส่วนในระดับปานกลาง คือ มีการคัดแยกขยะประเภทหลอดนึ่งร้อน กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ นำขยะที่ได้จากครัวเรือนเช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เข็มฉีดยา ยาปฏิชีวนะ รวมกับขยะประเภทอื่น

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้าน
การนำกลับมาใช้ใหม่

การนำกลับมาใช้ใหม่	การปฏิบัติ		
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
1. เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่	3.87	0.88	ดี
2. นำขยะประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติกมาใช้ ประโยชน์ใหม่	3.44	1.01	ปานกลาง
3. นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ ในครัวเรือน	3.47	1.02	ปานกลาง
4. นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือ ใช้ประโยชน์อื่น	3.44	0.98	ปานกลาง
5. นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้ มาใช้ในการซ่อมแซมบ้าน หรือส่วนต่างๆภายในบ้าน	3.17	1.16	ปานกลาง
6. เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle	3.60	1.09	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมด้านการ
นำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับดี คือ เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ส่วนในระดับ
ปานกลาง คือ นำขยะประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติกมาใช้ประโยชน์ใหม่ นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้
เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ในครัวเรือน นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือใช้
ประโยชน์อื่น นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้ มาใช้ในการซ่อมแซมบ้านหรือส่วนต่างๆภายในบ้าน และ
เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 ระดับพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในแต่ละด้าน

พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	3.62	0.73	ปานกลาง
การคัดแยกขยะมูลฝอย	3.58	0.78	ปานกลาง
การนำกลับมาใช้ใหม่	3.50	0.77	ปานกลาง
รวม	3.56	0.65	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ระดับพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การจัดการขยะมูลฝอย

การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกในปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ในครัวเรือน/เดือน ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน แสดงรายละเอียดในตาราง

ตารางที่ 10 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการจัดการขยะ	T	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	-0.330	0.742
การคัดแยกขยะมูลฝอย	0.221	0.825
การนำกลับมาใช้ใหม่	-0.158	0.875

จากตารางที่ 10 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างชาย หญิงมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 11 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามอายุ

พฤติกรรมการจัดการขยะ	F	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	1.102	0.359
การคัดแยกขยะมูลฝอย	0.553	0.697
การนำกลับมาใช้ใหม่	0.590	0.671

จากตารางที่ 11 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามระดับการศึกษา

พฤติกรรมจัดการขยะ	F	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	3.986	0.005*
การคัดแยกขยะมูลฝอย	1.442	0.224
การนำกลับมาใช้ใหม่	0.551	0.698

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 12 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่มีพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอลเอสดี (Least significant difference)

ผลต่างของพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย					
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	มัธยมศึกษา	อนุปริญญา	ปริญญาตรี	อื่นๆ
ประถมศึกษา	-	-0.45*	-0.63*	-0.05	-0.52
มัธยมศึกษา	0.45*	-	-0.18	0.39*	-0.07
อนุปริญญา	0.63*	0.18	-	0.58*	0.10
ปริญญาตรี	0.05	-0.39*	-0.58*	-	-0.47
อื่นๆ	0.52	0.07	-0.10	0.47	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 13 พบว่า กลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษา และอนุปริญาที่มีการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยดีกว่าระดับประถมศึกษา และระดับปริญาตรี อย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 14 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามอาชีพ

พฤติกรรมจัดการขยะ	F	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	4.219	0.001*
การคัดแยกขยะมูลฝอย	0.975	0.445
การนำกลับมาใช้ใหม่	1.665	0.136

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 14 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยและการนำกลับมาใช้ใหม่ มีพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้วิธี แอลเอสดี (Least significant difference)

ผลต่างค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย

อาชีพ	นักเรียน/ นักศึกษา	รับจ้าง	ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	พนักงาน บริษัท	ธุรกิจ ส่วนตัว	เกษตรกร	พ่อบ้าน/ แม่บ้าน
นักเรียน/นักศึกษา	-	-0.33	-1.13*	-0.52*	-0.62*	-0.59*	-0.31
รับจ้าง	0.33	-	-0.82*	-0.21	-0.32	-0.28	0.01
ราชการ/ รัฐวิสาหกิจ	1.13*	0.82*	-	0.60*	0.51	0.53	0.83*
พนักงานบริษัท	0.52*	0.21	-0.60*	-	-0.09	-0.07	0.22
ธุรกิจส่วนตัว	0.62*	0.32	-0.51	0.09	-	0.02	0.34
เกษตรกร	0.59*	-0.28	-0.53	0.07	-0.02	-	0.29
พ่อบ้าน/แม่บ้าน	0.31	-0.01	-0.83*	0.22	0.34	-0.29	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 15 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ประกอบธุรกิจส่วนตัว และทำเกษตรกรรม มีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่า นักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจมีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานบริษัท และพ่อบ้าน/แม่บ้าน

ตารางที่ 16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามรายได้ในครัวเรือน/เดือน

พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะ	F	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	4.909	0.003*
การคัดแยกขยะมูลฝอย	1.778	0.155
การนำกลับมาใช้ใหม่	1.369	0.256

*มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 16 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยและการนำกลับมาใช้ใหม่ มีพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 17 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนที่ต่างกันเป็นรายคู่โดยใช้วิธีแอลเอสดี (Least significant difference)

ผลต่างของพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย				
รายได้ในครัวเรือน/ เดือน	4,000-8,000 บาท	8,000-12,000 บาท	12,000-16,000 บาท	มากกว่า 16,000 บาท
4,000-8,000 บาท	-	-0.41*	-0.40*	0.15
8,000-12,000 บาท	0.41*	-	0.01	0.56*
12,000-16,000 บาท	0.40*	-0.01	-	0.55*
มากกว่า 16,000 บาท	-0.15	-0.56*	-0.55*	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 17 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือน 8,000-12,000 บาท และมีรายได้ 12,000-16,000 บาท มีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้/เดือน 4,000-8,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 16,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 18 การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอก จำแนกตามระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

พฤติกรรมจัดการขยะ	F	p-value
การลดการเกิดขยะมูลฝอย	0.213	0.809
การคัดแยกขยะมูลฝอย	0.065	0.937
การนำกลับมาใช้ใหม่	1.008	0.368

จากตารางที่ 18 เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกันมีพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ที่ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตหนองจอก

ปัญหาและอุปสรรค

ประชาชนส่วนใหญ่ในเขตหนองจอกคิดว่าปัญหาที่สำคัญในการจัดการขยะมูลฝอยคือการไม่ร่วมมือกันของประชาชน คิดว่าเป็นการยากที่ต้องมาแยกขยะก่อนทิ้ง เนื่องจากไม่มีเวลาและจำนวนถังขยะไม่เพียงพอ ไม่มีการแยกถังขยะแต่ละประเภทให้ชัดเจน อีกปัญหาหนึ่งที่พบคือปริมาณถุงพลาสติกเพิ่มมากขึ้น เพราะมีการรณรงค์การใช้ถุงผ้าน้อยและไม่สะดวกต่อการใช้งาน ตลอดจนมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนร้านค้าและห้างสรรพสินค้า ทำให้ไม่สามารถลดการใช้ถุงพลาสติกได้

ข้อเสนอแนะ

ประชาชนในเขตหนองจอกคิดว่าสิ่งที่ต้องแก้ไขอันดับแรกคือ จำนวนถังขยะ ควรเพิ่มจำนวนถังขยะและจุดทิ้งขยะให้มากขึ้น มีการกำหนดสีและชนิดของถังขยะให้ชัดเจน มีการรณรงค์เรื่องการทิ้งขยะให้เป็นที่ และมีมาตรการที่เข้มงวดหากผู้ใดไม่ประพฤติปฏิบัติตาม

วิจารณ์ผลการศึกษา

ผลการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยทั้ง 3 ลักษณะอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของจีระชัย(2544) ที่ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ศึกษาเฉพาะกรณีเทศบาลเมืองวารินชำราบ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง

โดยถ้าพิจารณารายชื่อแล้วจะเห็นว่า ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ในระดับดี คือ เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนความจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของณัฐรดี(2546) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตมีนบุรี ประชาชนในเขตมีนบุรี เลือกใช้ถุงพลาสติกใส่สิ่งของใบใหญ่เพียงใบเดียวมากกว่าใช้ใบเล็กหลายๆใบ ในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยมีความสอดคล้องกันคือ ประชาชนในเขตมีนบุรีมีการคัดแยกขยะประเภทหลอดนื้ออณ กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ และในด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ มีความสอดคล้องกัน คือ เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่

ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอย จากการศึกษาการเปรียบเทียบผลต่างของการจัดการขยะมูลฝอยพบว่า เพศ อายุ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของศิวพร(2550) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองแกนพัฒนา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษา คือ เพศ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ส่วนในระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ในครัวเรือน/เดือน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของชัชฎล(2543) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยในครอบครัวต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้

1.1 ในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ประชาชนยังมีการปฏิบัติที่ค่อนข้างน้อย สำนักงานเขตหนองจอกจึงควรเข้ามาช่วยรณรงค์ให้ประชาชนปฏิบัติมากขึ้น

1.2 สำนักงานเขตหนองจอกควรเพิ่มจุดทิ้งขยะ จำนวนถังขยะ และแบ่งแยกสีของถังขยะให้ชัดเจนมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมช่วยในการแยกขยะแต่ละประเภท และมีถังขยะที่เพียงพอต่อปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน

1.3 สำนักงานเขตหนองจอก จะต้องมียุทธศาสตร์จัดการขยะแต่ละประเภทที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม ซึ่งจะเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนปฏิบัติตาม รวมทั้งต้องมีการกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนนำความรู้มาเป็นแนวทางในการปฏิบัติให้เหมาะสม โดยอาจทำโครงการธนาคารขยะในโรงเรียนระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาเพื่อเป็นโครงการนำร่อง และยังมีผลต่อการปลูกจิตสำนึกที่ดีแก่เยาวชนในการจัดการขยะมูลฝอยอีกด้วย

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการทำปัญหาพิเศษครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอย เช่น พฤติกรรมการบริโภค ค่านิยมของการดำรงชีวิต ทักษะคนดี เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการนำขยะแต่ละประเภทไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการขยะที่เหมาะสมต่อไป

สรุปผลการศึกษา

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรม ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ใน 3 ลักษณะ คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่

ประชาชนที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 148,331 คน 48,943 หลังคาเรือน 23 ชุมชน ผู้ศึกษาทำการสุ่มตัวอย่างประชาชนด้วยวิธีการสุ่มแบบกำหนดเป็นสัดส่วน (Quota sampling) และแบบบังเอิญ (Accidental sampling) โดยแบ่งออกเป็น 3 ประเภท คือ พื้นที่ชั้นนอก พื้นที่ชั้นกลาง พื้นที่ชั้นใน ซึ่งผู้ศึกษาสุ่มตัวอย่าง 123 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถาม และเก็บรวบรวมโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ทางสถิติสำเร็จรูปในการประเมินผล

ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษา อธิบายผลการศึกษา และข้อเสนอแนะ มีรายละเอียด ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษาพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเป็นเพศชาย 54.5% และเพศหญิง 45.5% อายุเฉลี่ยในการศึกษาคือ อายุไม่เกิน 25 ปี คิดเป็น 32.5% ระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คิดเป็น 40.7% ประกอบอาชีพ นักเรียน/ศึกษามากที่สุด คิดเป็น 26% รายได้ในครัวเรือน/เดือน อยู่ระหว่าง 8,000-12,000 บาท คิดเป็น 30.1% และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนที่สูงที่สุดคือ อาศัยอยู่มากกว่า 5 ปี คิดเป็น 44.7%

2. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอย จากการศึกษาพบว่า

พฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยในเขตหนองจอก แบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

2.1 การลดการเกิดขยะมูลฝอย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยในระดับดี และปานกลาง ซึ่งในระดับดี คือ เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนจำเป็น และให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอกในการลดปริมาณขยะมูลฝอย ส่วนในระดับปานกลาง คือ เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้าแทนการใช้ถุงพลาสติก ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด และใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 การคัดแยกขยะมูลฝอย

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมในด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีและปานกลาง ซึ่งในระดับดี คือ ทิ้งขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มารับ ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกัน และมีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะ ส่วนในระดับปานกลาง คือ มีการคัดแยกขยะประเภทหลอดน้้ออน กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ นำขยะที่ได้จากครัวเรือน เช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพ และไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เข็มฉีดยา ยาปฏิชีวนะรวมกับขยะประเภทอื่น

2.3 การนำกลับมาใช้ใหม่

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมด้านการนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับดีและปานกลาง ซึ่งในระดับดี คือ เก็บพลาสติกที่ใช้แล้วนำกลับมาใช้ใหม่ ส่วนในระดับปานกลางคือนำขยะประเภทขวดแก้วขวดพลาสติกมาใช้ประโยชน์ใหม่ นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ในครัวเรือน นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือใช้ประโยชน์อื่น นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้มาใช้ในการซ่อมแซมบ้านหรือส่วนต่างๆภายในบ้าน และเลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle

3. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอย จากการศึกษพบว่า

การเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มประชาชนในเขตหนองจอกจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล จากการศึกษพบว่า

3.1 กลุ่มตัวอย่างชาย หญิงมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมที่ไม่แตกต่างกัน

3.2 กลุ่มตัวอย่างที่อายุแตกต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน

3.3 กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ต่างกันโดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีพฤติกรรมการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่ต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษา และอนุปริญาญามีการจัดการขยะมูลฝอยในด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยดีกว่าระดับประถมศึกษา และระดับปริญาตรี

3.4 กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ต่างกันโดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอาชีพแตกต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ พนักงานบริษัท ประกอบธุรกิจส่วนตัว และทำเกษตรกรรม มีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่านักเรียน/นักศึกษา และกลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ มีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพรับจ้าง พนักงานบริษัท และพ่อบ้าน/แม่บ้าน

3.5 กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ต่างกันโดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือนที่แตกต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ในครัวเรือน/เดือน 8,000-12,000 บาท และมีรายได้ 12,000-16,000 บาท มีการจัดการขยะมูลฝอยด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยได้ดีกว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้/เดือน 4,000-8,000 บาท และมีรายได้มากกว่า 16,000 บาท

3.6 กลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนแตกต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย. 2553. ข้อมูลสถิติประชากร พ.ศ. 2553. แหล่งที่มา : <http://www.dopa.go.th/>, (12 สิงหาคม พ.ศ. 2553).

กรมควบคุมมลพิษ. 2546. การจัดการขยะมูลฝอยชุมชน. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.

กันยา สุวรรณแสง. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. (พิมพ์ครั้งที่ 4) กรุงเทพมหานคร: อักษรวิทยา.

เกรียงศักดิ์ อุดมสินโรจน์. 2543. การจัดการเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพมหานคร: มิตรนราการพิมพ์.

จีระชัย ไกรกังวาร. 2544. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองวารินชำราบ. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

จินตนา ศรีนุกูล. 2535. พฤติกรรมการทิ้งขยะของประชาชนในพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานคร. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัชกุล รัตนวิบูลย์. 2543. พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในชุมชนเขตสายไหม กรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ชัยพร วิชชาวุธ 2523. การวิจัยเชิงวิทยา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ชูดา จิตพิทักษ์ 2525. พฤติกรรมศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สารมวลชน.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ณัฐรดี คงตัน. 2546. **ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขต
มีนบุรี กรุงเทพมหานคร. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.**

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2526. **ทัศนคติ : การเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมอนามัย.
กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.**

ประคอง กรรณสูตร. 2520. **สถิติประยุกต์สำหรับครู. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.**

ฝ่ายรักษาความสะอาด สำนักงานเขตหนองจอก. 2553. **กรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา:
<http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001037>, (23 กันยายน พ.ศ.
2553).**

เพ็ญจันทร์ ปุยเจริญ. 2553. **เจ้าหน้าที่ฝ่ายข้อมูลทะเบียนราษฎร. สำนักงานเขตหนองจอก,
กรุงเทพมหานคร.**

มะลิ จันทร์สุนทร. 2545. **พฤติกรรมและความคิดเห็นของประชาชนในการทิ้งขยะและแยก
ขยะในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**

มูหามะ วามะ. 2545. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย ศึกษากรณี
เทศบาลตำบลตันหยง จังหวัดปัตตานี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

วิไลวรรณ ต้นตระกูลไชย. 2545. **การมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการกำจัดขยะมูลฝอย :
ศึกษาเฉพาะกรณี ชุมชนในเขตตำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัด
สุพรรณบุรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาสังคม,
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิวพร เอกฝักนาถ. 2550. **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะ กรณีศึกษาเทศบาลตำบลเมืองแกนพัฒนา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สารานุกรมไทย ฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 16. 2534. **นิว-บุพพาราม**. กรุงเทพมหานคร: ราชบัณฑิตยสถาน.

สิทธิศานต์ ทรัพย์ศิริโสภ. 2544. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษาการจัดการขยะมูลฝอยเทศบาลตำบลท่าบ่อ อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย**. วิทยาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการบริหารสิ่งแวดล้อม, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานเขตหนองจอก. 2553. **จังหวัดกรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา :**
<http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001037>, (23 กันยายน พ.ศ. 2553).

สำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ. 2553. **กรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา :**
<http://www.onep.go.th/oneb/index.html>, (12 สิงหาคม พ.ศ. 2553).

สำนักงานสถิติแห่งชาติ. 2553. **รายงานสามในประชากรและการเคหะ พ.ศ. 2553**.
 กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.

สำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2553. **จังหวัดกรุงเทพมหานคร**.
 แหล่งที่มา : <http://www.onep.go.th/>, (23 สิงหาคม พ.ศ. 2553).

สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง. 2553. **กรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา :**
<http://bora.dopa.go.th/index.html>, (23 สิงหาคม พ.ศ. 2553).

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักผังเมือง. 2553. กรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา : www.bma-cpd.go.th, (23 สิงหาคม พ.ศ. 2553).

สำนักสิ่งแวดล้อม. 2553. จังหวัดกรุงเทพมหานคร. แหล่งที่มา : <http://203.155.220.239/subsite/index.php?strOrgID=001054>, (17 ตุลาคม พ.ศ. 2553).

แหวน เพ็ชรตะกั่ว. 2553. เจ้าหน้าที่รักษาความสะอาด ระดับ 6. สำนักงานเขตหนองจอก, กรุงเทพมหานคร.

อำเภอ เล็มเสน. 2539. การมีส่วนร่วมของประชาชนสองฝั่งคลองแสนแสบต่อการจัดการขยะในคลองของเขตมีนบุรี. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการวิเคราะห์และวางแผนทางสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Cone, J.D. 1978. The behavioral Assessment Grid (BAG) : A conceptual framework and taxonomy. Behavior, 9. อ้างถึงในกันยา สุวรรณแสง. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา.

Skinner, B.F. 1953. Science and Human Behavior. New York : Free press. อ้างถึงในกันยา สุวรรณแสง. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพมหานคร : อักษรพิทยา.

Yamane, T. 1973. Statistic : An Inductory Analysis. 3 Edition, Harper and Row, Japan.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชุดที่ชุมชน.....

แบบสอบถาม

พฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอกกรุงเทพมหานคร

.....

คำชี้แจง

- แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร
- แบบสอบถามนี้ 1 ฉบับ ต่อ 1 คน ให้เขียนเครื่องหมายลงใน หรือในช่องว่าง หรือเขียนข้อความที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
- แบบทดสอบนี้มี 3 หน้า ทั้งหมด 3 ตอนดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล
 - ตอนที่ 2 พฤติกรรมที่มีผลต่อการจัดการขยะมูลฝอย
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ และอุปสรรคในการจัดการขยะมูลฝอย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

คำชี้แจง เขียนเครื่องหมาย / ลงใน ให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ

1. ไม่เกิน 25 ปี

2. 26 - 35 ปี

3. 36 - 45 ปี

4. 46 - 55 ปี

5. มากกว่า 55 ปี

3. ระดับการศึกษา

1. ประถมศึกษา

2. มัธยมศึกษา

3. อนุปริญญา

4.ปริญญาตรี

5. อื่นๆ ระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. อาชีพ

☐	1. นักเรียน/นักศึกษา	☐	2. รับจ้าง
☐	3. รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	☐	4. พนักงานบริษัท
☐	5. ธุรกิจส่วนตัว	☐	6. เกษตรกรรม
☐	7. พ่อบ้าน/แม่บ้าน	☐	8. อื่นๆ ระบุ.....

5. รายได้ในครัวเรือน/เดือน

☐	1. 4,000 – 8,000 บาท	☐	2. 8,000 – 12,000 บาท
☐	3. 12,000 – 16,000 บาท	☐	4. มากกว่า 16,000 บาท

6. ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชน

☐	1. น้อยกว่า 3 ปี
☐	2. 3 - 5 ปี
☐	3. มากกว่า 5 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 พฤติกรรมจากจัดการขยะมูลฝอย

คำชี้แจง ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

- 5 หมายถึง ปฏิบัติมากที่สุด
- 4 หมายถึง ปฏิบัติมาก
- 3 หมายถึง ปฏิบัติปานกลาง
- 2 หมายถึง ปฏิบัติน้อย
- 1 หมายถึง ไม่เคยปฏิบัติ

การลดการเกิดขยะมูลฝอย

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. เลือกซื้อสินค้าที่ไม่ใช้ถุงพลาสติกมากเกินไปจนจำเป็น					
2. เลือกใช้ถุงผ้าใส่สินค้า แทนการใช้ถุงพลาสติก					
3. ให้ความร่วมมือกับสำนักงานเขตหนองจอก ในการลดปริมาณขยะมูลฝอย					
4. ให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านในการช่วยลดปริมาณขยะมูลฝอย					
5. บอกกับสมาชิกในบ้านให้เลือกสินค้าที่เกิดขยะน้อยที่สุด					
6. ใช้สินค้าที่สามารถสลายตัวได้เองตามธรรมชาติ					

การนำกลับมาใช้ใหม่

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. เก็บถุงพลาสติกที่ใช้งานแล้วนำกลับมาใช้ใหม่					
2. นำขยะประเภทขวดแก้ว ขวดพลาสติกมาใช้ประโยชน์ใหม่					
3. นำขยะที่เป็นโลหะมาใช้เป็นเครื่องประดับหรือของใช้ในครัวเรือน					
4. นำขยะประเภทกระดาษ หนังสือพิมพ์เก็บไว้ขายหรือใช้ประโยชน์อื่น					
5. นำวัสดุประเภทไม้เหลือใช้ มาใช้ในการซ่อมแซมบ้านหรือสวนต่างๆภายในบ้าน					
6. เลือกซื้อสินค้าที่ได้จากการ recycle					

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การคัดแยกขยะมูลฝอย

พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
	5	4	3	2	1
1. ทิ้งขยะตรงตามเวลาของสำนักงานเขตที่มาเก็บ					
2. ภายในครอบครัวมีการแยกขยะเปียก ขยะแห้งออกจากกัน					
3. มีการคัดแยกขยะประเภทหลอดนื้ออน กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ					
4. มีการคัดแยกขยะประเภทวัสดุพลาสติกก่อนทิ้งลงถังขยะ					
5. นำขยะที่ได้จากครัวเรือนเช่น เศษอาหาร ไปทำปุ๋ยหมักชีวภาพ					
6. ไม่ทิ้งขยะอันตรายเช่น เข็มฉีดยา ยาปฏิชีวนะ รวมกับขยะประเภทอื่น					

ตอนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค ข้อเสนอแนะในการจัดการขยะมูลฝอย

1. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

***** ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ *****

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล นายวีรวัฒน์ ฮาราดูวัน
 ชื่อเล่น วี
 วัน เดือน ปีเกิด 16 กันยายน 2530
 E-Mail siripong_weerawat@hotmail.com
 ที่อยู่ 220/3 หมู่ 3 แขวงกระทุ่มราย เขตหนองจอก กรุงเทพฯ 10530
 ประวัติการศึกษา ปริญญาตรี พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2554

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
 คณะเทคโนโลยีการเกษตร
 หลักสูตรการจัดการทรัพยากรดินและสิ่งแวดล้อม
 มัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2549
 โรงเรียนเทพศิลา
 สาขา วิทย – คณิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้